

Døden er ikke slutten SIDE 12

Vårår SIDE 22

Medisin mot
tvilsviruset SIDE 34

folk

FOLK – Tidsskrift for hverdagsteologi
NR. 1, 2013. 28. ÅRGANG

ISSN 0802-4464

UTGIVER

Kristent Nettverk,
Postboks 3180 Årstad, 5829 Bergen

ANSVARLIG REDAKTØR:
Erling Thu

REDAKTØR:
Terje Dahle

Epost: folk@krinet.no
Internett: www.ifolk.no
Opplag: 1500
Kontonr.: 9524.05.04996

REDAKSJONEN
Terje Dahle, Håvard Kjøllesdal,
Stein Ørnhaug,
Kaja MBS Løvdal og
Jens Jacob Jensen

GRAFISK PRODUKSJON
Tormod Åsen

DESIGNRAMMEVERK
Tema Design Jens Jacob Jensen

BILDER
Private

TRYKKERI
John Grieg AS

BLI ABONNENT?
se www.ifolk.no, send SMS med kodeord
FOLKABO og navn og adresse til 2097 (tjenesten er gratis) eller ring 55 38 18 40.

Gaveabonnement? Send SMS med kodeord FOLKABO GAVE, gavemottakers navn, adresse, e-mail og tlf + MIN: ditt eget navn, adresse, email og tlf.

Abonnement: kr. 300,- pr. år
Det kommer ut 4 nummer i året.

Innhold

- 4 Leder: Framtid og håp
- 6 Bibeltrengsel i Bolivia
- 12 Døden er ikke slutten
- 16 Leve evangeliet
- 22 Vårår
- 30 Romerne 12 – på hverdagsspråk
- 34 Medisin mot tvilsviruset
- 43 Annette Sandvik
- 44 Privilegiet i å tena
- 52 Et profetisk folk. Et åndsfylt liv
- 56 Brødre slutter fred
- 64 Oddny Nilsen: Ledet av Guds ord
- 69 Du kan gjera ein forskjell!

6

22

Pass godt på døe sjøl sånn at du ikke blir utbreinnt, oppbrukt eller går tom, men sørг førر at du hold døe sjøl godt påfyllt og i fyr og flamme.

16

Mennesker får et møte med Jesus gjennom vanlige folk som Melake.

Framtid og håp

Tekst: Terje Dahle,
tedahle@gmail.com

*Terje Dahle, redaktør i FOLK.
(Foto: Katrine Kjøllesdal)*

Mange sier at døden og tro på Gud er de siste tabuene i vår kultur. Vi kan heve stemmen i samfunnet og være medmennesker for dem som sitter med ubesvarte spørsmål om liv og død, meningen med livet, Guds eksistens og om hensikten med Jesus.

Gud gir håp til mennesket. Til og med i møte med døden innebærer det kristne budskapet framtid og håp. I vårt samfunn får troen på Gud mindre og mindre plass. Kulturen vår verdsetter personlig frihet og uavhengighet, og vil ikke blande Gud inn i livet. Det å fjerne Gud fra barnehage, skole og offentlige arena er en uttalt politikk fra myndighetenes side. En vanlig kommentar i samtaler rundt toleranse er at det er flott at du tror på Gud, bare du holder det for deg selv. Kreftene som ønsker å gjøre tro til noe som ikke hører hjemme i et moderne samfunn, spesielt i det offentlige rom, får mer og mer gjennomslag. Samtidig ser vi konsekvensene av økende gudløshet tydeligere.

Bibelen sier at mennesket er skapt av Gud, og at vi finner oss selv i møte med Gud. Derfor er et gudløst samfunn til syvende og sist et menneskefiendtlig samfunn. Når mennesket blir overlatt til seg selv, øker ensomhet, fremmedgjøring og meningsløshet. Dette blir mer og mer tydelig her i Norge. Selvstendigheten og uavhengigheten som vi setter så høyt, fører i neste omgang til ensomhet og mangel på sunne relasjoner. Økonomisk velstand og trygghet er

ikke nok i møte med kriser, ulykker og død. Denne samfunnsutviklingen gir oss som Jesu etterfølgere mange muligheter. Budskapet om Jesu Kristi seier over død og grav finner respons hos mennesker som opplever ensomhet og meningsløshet.

I dette nummeret av FOLK har vi flere artikler som viser hvor aktuelt evangeliet er for mennesker i Norge i dag. Erling Thu skriver om å forstå hvilken tid vi lever i, og å se med tro på mulighetene Gud gir oss. Artikkelen om et vårår vil sette tonen for mange i 2013. Han skriver også en artikkel som viser hvor viktig hver enkelt av oss er, og at vi må se stort på det Gud har gitt oss. Vi har en artikkel om håp, at vi som tror på en Gud som er fra evighet til evighet kan formidle budskapet om håp til folk som tror at alt er slutt i møte med døden. Evangeliets lys vil trenge gjennom dette mørket. Vi skriver også om sannhet i lys av vår kultur, slik at du frimodig kan stå fram med et kristent livssyn i din hverdag. Livsnære intervju og reportasjer er en viktig del av innholdet vårt. I denne utgaven vil du lese om hvordan liv forandres i møte med evangeliet og hvordan tro skaper en robust og slitesterk livsstil. Vi håper FOLK vil gjøre det lettere for deg å erfare Jesus Kristus i din hverdag.

God lesning! ■

*Til og med i møte med døden
innebærer det kristne budskapet
framtid og håp.*

Team fra Bergen Bibelskole: Bibeltrengsel i Bolivia

De tre siste årene har jeg vært så privilegert å få lov til å være med Bergen Bibelskole på teamtur til Bolivia. Jeg har ikke store nok ord til å beskrive hvilken opplevelse det har vært. Så mange mennesker har blitt frelst og fått et møte med Jesus. Noen hendelser har satt seg fast i hjertet mitt, og de vil jeg gjerne dele med dere.

Mennesker som lengter etter svar

Sammen med et fantastisk team fra Bergen Bibelskole og gode mennesker fra menigheten La Palabra de Fe i Cochabamba står jeg midt i Cochabambas gater. Det er ikke mulig å ta et eneste skritt i noen retning, for jeg er helt omringet av mennesker som er desperate etter å møte Jesus. Vi hadde flere kasser med bibler å dele ut, men nå har jeg bare én bibel igjen i boksen min. «Gud, hvem skal jeg gi den til?» er det eneste som går gjennom tankene mine. Men før jeg får tid til å gjøre noe som helst er det fem forskjellige hender som klumholder på den ene bibelen jeg holder opp i luften. Det er da det virkelig går opp for meg den enorme lengselen disse menneskene har i hjertet etter å møte Jesus. Som Jesus sa til disiplene sine: «høsten er stor, men arbeiderne er få» – et bibelvers som ble enda klarere for oss under teamturen til Bolivia (Matt 9,37).

Tekst: Marte Askeland
marteaskeland94@gmail.com

Foto: Marte Askeland / Bergen Bibelskole

Marte Askeland er fra Sotra og fullfører sitt siste år på videregående skole i Bergen. Hun hadde lenge hatt lyst til å være med faren Norleif Askeland, som er lærer på Bergen Bibelskole, på teamtur til Bolivia. For tre år siden fikk hun muligheten for første gang, siden teamet fra bibelskolen var lite og trengte noen ekstra ressurser. Siden den gang har hun ikke klart å holde seg borte fra teamturene til Bolivia. Høsten 2013 har hun planer om å gå Bergen Bibelskole selv.

En flott gjeng med barn som er ivrige etter å høre Guds ord.

Det var da det virkelig gikk opp for meg den enorme lengselen disse menneskene hadde i hjertet etter å møte Jesus.

Jesus "metter" 100 politimenn

På en politistasjon i Cochabamba skulle vi forkynne evangeliet og gi bibler til de ansatte. Det var flere politimenn der enn vi hadde forventet, så vi hadde egentlig ikke nok bibler til alle. Da minnet Gud oss om historien i Bibelen der Jesus metter fem tusen med fem brød og to fisker (Matt 14,15-21). Det var bare én ting å gjøre, og det var å ta et nytt steg i tro til Gud, dele ut bibler som planlagt og regne med at Gud ville gjøre et under. Etter at omtrent hundre politimenn med høy røst hadde ropt ut frelsesbønn sammen, begynte vi å dele ut biblene. En etter en fikk politifolkene en bibel i hånden, og tilbake gav de oss et fast håndtrykk og et stort takknemlig smil. Jeg vet ikke hva Gud gjorde der, men en ting er jeg overbevist om: vi hadde for få bibler, men alle fikk til slutt. Det er fantastisk å se hvordan Gud gjør det samme i dag som han gjorde for flere tusen år siden. Vår Gud er en trofast Gud og han sørger for alle våre behov.

Jesus kaller på barnas hjerter

På søndagsskole utenfor Cochabamba, på et sted som heter Punata, møtte vi en liten jente på rundt 8 år. Hun hadde nettopp vært sammen med de andre barna som forsanger i lovsangen og sunget og danset i takknemlighet til Gud. Da vi kom inn på Barnesamlingen fortalte hun historien sin. Jenta hadde en bestemor som var kristen, men foreldrene var ikke kristne. Moren hennes ville ikke at hun skulle gå på gudstjeneste om søndagene, men jenta gikk uansett. Hun ville bare så inderlig komme og lære om Jesus. Det minnet meg om Jesus selv, da foreldrene ikke kunne finne han. Han spurte dem: «Forstår dere ikke at jeg må være i min fars hus?» (Luk 2,41-51). Det forsto denne 8 år gamle jenta at hun måtte være. Vi fikk bedt for henne og situasjonen hennes hjemme, og om at foreldrene skulle få møte Jesus, slik at hun kunne få lov å komme på søndagsmøtene. Noen på teamet fikk også snakket med bestemoren hennes som kom og hentet henne etter møtet. Bestemoren ville at jenta skulle gå på søndagsskole og sørget for at hun kom seg trygt hjem. Det er godt å se hvordan Gud kaller på barnas hjerter. Mange kommer til å bli frelst gjennom de minste.

Gud rører ved byledelsen

Noe jeg virkelig fikk erfare i Bolivia er hvordan Gud legger gjerninger ferdige og åpner dører til større ting enn vi kan forestille oss. Situasjoner oppsto der det eneste vi kunne gjøre var å stole helt på at Gud ville være der med sin ånd og ledelse.

Et så korrupt land som Bolivia trenger ikke bare forandring i menneskene på gata, men hos menneskene i ledelsen. På et regnskapskontor inne hos byledelsen sitter fire kvinner og en mann og jobber, da jeg og to andre fra teamet kommer inn. «Unnskyld, kan vi få noen få minutter av deres tid?» spør jeg så fint jeg kan, i håp om at de vil være interessert i å høre. Det var de selvfølgelig, fordi Gud hadde lagt alt ferdig, og hjertene deres var allerede åpne for å

Ansiktsmaling ble en hit på søndagsskolen.

*Johanna sammen med en ung jente
fra Punata.*

høre Guds Ord. Smilene ble større og større. Jeg kunne se på lang avstand at de ble berørt av Guds kjærlighet.

Ikke nok med at disse fire tok imot Jesus og fikk en bibel: De tok oss i hendene, gav oss en klem og viste vei inn til sjefens kontor. «Du må snakke med sjefen vår også» sa de begeistret. Jeg gikk inn døren sammen med Violeta, som er misjonær i Bolivia sammen med ektemannen David Larsson. Imot oss kom to høye og småskeptiske menn i svart dress. Der kom jeg, ungjenta fra Sotra, som i det øyeblikket følte meg ganske liten (noe som er uvanlig for en nordmann i Bolivia, siden Bolivianere ikke akkurat er de lengste menneskene på denne kloden). Idet jeg fikk fortalt mennene om Jesus er de ikke lenger de store, tøffe og litt småskumle karene jeg møtte i døren, men to menn som virkelig bøyde seg for Gud der de

holdt hånden på brystet, lukket øynene og med kraftig røst inviterte Jesus inn i hjertene sine.

Dette øyeblikket vil jeg sent glemme. Jeg innså at det virkelig ikke handler om hva jeg klarer å prestere, men at det er Gud som gjør sitt verk. Jeg var dårlig forberedt og ante ikke hva jeg skulle si. Men det eneste jeg gjorde var å gjøre det Gud har kalt meg til: å forkynne evangeliet om Jesus Kristus og tro at Gud ville være der med sin hjelp. Så fikset Gud resten.

Dette er bare begynnelsen

Flere ganger i løpet av turene våre til Bolivia har jeg blitt rørt av å se fattige mennesker på gata som sliter, og av små skitne barn sittende langs veikanten. Men om du er fattig eller rik så er du uansett i en nødsituasjon hvis du ikke kjenner Jesus. Øyeblikkene som virkelig har satt preg på meg er de gangene jeg har sett mennesker på gata, folk i høye stillinger, i militærret, politimenn og små barn som virkelig har bøyd seg ned for Jesus og blitt berørt av hans kjærlighet av noe så enkelt som evangeliet. Omrent 3000 mennesker inviterte Jesus inn i hjertet våren 2012, og siden den gang har jeg fått rapporter om at mange flere har gitt livene sine til Gud. Det kan vel bare bety at det virkelig er kraft i evangeliet. Selv om Gud allerede har gjort utrolig mye bra i Bolivia er jeg sikker på at det beste ligger foran oss. Dette er bare begynnelsen på det Gud kommer til å gjøre i landet og jeg gleder meg til at vi alle kan være med og se hva Gud gjør videre i Bolivia. ■

..tar en pause fra arbeidet

Etter at omrent hundre politimenn med høy røst hadde ropt ut frelsesbønn sammen, begynte vi å dele ut biblene. Etter en fikk politifolkene en bibel i hånden, og tilbake gav de oss et fast håndtrykk og et stort takknemlig smil.

Døden er ikke slutten

Tekst: Terje Dahle,
tedahle@gmail.com

*Terje Dahle, gift med Lise. Tre voksne barn.
Apostel for menigheter som står sammen i
Kristent Nettverk i Norge.
(Foto: Katrine Kjøllesdal)*

Dagens samfunn preges av et sekulært livssyn, der en naturvitenskapelig forståelse er den eneste gyldige forklaringen på livet. Men mange av livets spørsmål har ikke naturvitenskapen noe svar på. Spørsmål som: Hva er meningen med livet? Hva skjer når vi dør? Hvor kommer vi fra? Det grensesprengende med evangeliet er at det svarer på disse spørsmålene, og gir oss å se lengre enn graven. Evangeliet om Jesus er et budskap om liv og håp, både her i livet og etter døden.

Lyden av Arja Sajionmaas "Jag vill tacka livet" lød gjennom høytalerne, og en sorgtung forsamlingsgudstjeneste reiste seg og forlot minnestunden. Det å si farvel til en av sine kjære er preget av sorg og savn, men i denne begravelsen var den spesielt trist og mørkt. Det var en stund uten håp og framtid. Familien hadde valgt en begravelse uten Gud etter avdødes ønske. Budskapet var tydelig: Døden er slutten for alltid. Ikke noe mer, ikke noe håp, ikke noen Gud, ikke noe å se fram til. Døden er og blir den siste fienden som vi ikke kan seire over. Sorg og savn uten håp ble en mørk og meningsløs erfaring. Vakuumet som ble skapt av mangelen på håp ble så tydelig og klart der jeg satt. Flere mennesker erfarte at grunnvollen de bygde på i livet ikke hadde noe svar i møtet med døden. Og i samtalene etterpå var det en takknemlig oppgave å dele om det kristne håpet.

Kultur uten tro og håp

I dagens samfunn er det et sekulært livssyn som preger skole, media og politikere, der en naturvitenskapelig forståelse er den eneste gyldige forklaringen på livet. Dette skjer på mange arenaer, og får som regel stå uimotsagt. For eksempel i debatten rundt Stålsettutvalgets innstilling om religionens plass i Norge. Både på TV og internett var det mange som harselte med de som tror uten at noen sa imot. Gjenomgangsmelodien var "De som tror er uvitenskapelig, og trengs ikke å tas på alvor". Det er bare det at mange av livets spørsmål har ikke naturvitenskapen noe svar på. Spørsmål som: Hva er meningen med livet? Hva skjer når vi dør? Hvor kommer vi fra?

Når det sekulære livssynet ikke kan svare på slike grunnleggende spørsmål, skaper det et stort vakuum for mange. Dette vakuumet er en yndet tumlelass for alle typer alternative retninger, og alternativmessene har økende oppslutning landet rundt. Det kan virke som et paradoks at vi som bor i et av verdens mest velstående land der rikdommen er jevnt fordelt, har så mange mennesker som sliter med depresjon, angst, meningsløshet og håpløshet. Det er mange sider ved dette, men noe av årsaken ligger i at vi ikke tar menneskets behov for mening og håp på alvor. Bibelen sier at evigheten er lagt ned i menneskets hjerte (Fork 3,11). Et samfunn som neglisjerer troens plass, skaper en kultur der mange eksistensielle spørsmål ikke blir løftet fram eller tatt på alvor. Mange tenker ikke på dette før de møter det meningsløse eller opplever tap i møte med ulykker og katastrofer.

Jesus er verdens håp

Victor Frankl, den østerisk-jødisk psykiateren som overlevde Holocaust som en av de få i sin slekt, viste i sitt arbeid og forskning hvor viktig mening og håp er for mennesker i møte med kriser og motgang. Både for å gjennomleve kriser og for å reorientere livet sitt etterpå.

I et samfunn som fornekter Gud har vi som tror på evangeliet om Jesus Kristus store muligheter. Evangeliet om Jesus er et budskap om liv og håp, både her i livet og etter døden (Jer 29,11). Paulus' første brev til korinterne beskriver seieren og håpet vi har

Bibelen sier at evigheten er lagt ned i menneskets hjerte. Et samfunn som neglisjerer troens plass, skaper en kultur der eksistensielle spørsmål ikke blir tatt på alvor.

Evangeliet om Jesus er et budskap om liv og håp, både her i livet og etter døden.

fått på grunn av Jesu død og oppstandelse (1 Kor 15). Døden er beseiret en gang for alle. Derfor skal vi som tror på Jesus gjennoppstå i en himmelsk kropp og leve med Gud for alltid. Jesu oppstandelse er garantien for at døden er beseiret.

Håp – et anker i motgang og krise

I Brevet til hebreerne kapittel 6 blir håp beskrevet som et anker for vår sjel. Et anker har den funksjonen å holde ting på plass når bølger og vind trykker på med sine krefter. Det er ikke uværet som avgjør om båt og brygge holder seg på plass, men fortøyningens styrke. Gud gir oss et anker som tåler livets prøvelser og motgang. Håpet vi har i Jesus Kristus er et anker for oss når vi møter motgang, sorg og savn. Midt i slike vanskeligheter, blir vi ikke slått ut og ødelagt, fordi vi kan forankre livet vårt i noe utenfor oss selv: Jesus Kristus har seiret over djevelen og døden. Han triumferte på korset. Det betyr ikke at vi ikke kan kjenne på sterke følelser, at fortøyningene i livet ikke dras og rykkes i, men vi drifter ikke avgårde i en bunnløs og uhåndterlig krise.

Livet er lengre enn døden

Alle sørger i møte med døden, men vi som tror på Kristus sørger ikke som de andre (1 Tess 4,13). Vi har et håp forankret i Jesus, som gjør at vi ser lengre enn graven. Det at evigheten er lagt ned i oss gjør at det er noe meningsløst og destruktivt i døden som vi aldri blir fortrolig med, og der håpet om oppstandelsen gir oss å se ut over døden. Paulus sier at hvis vårt håp til Kristus bare er til dette livet, er vi de ynkligste av alle mennesker (1 Kor 15,19). Det grensesprengende med evangeliet er at det svarer på spørsmålene om hvem vi mennesker er, hvor vi kommer fra, hvor vi skal, hva som er planen med verden og hva som skjer etter døden. Bibelen formidler en helhetlig historie om Gud som evig, skaper, livsgiver og som til slutt skal felle en endelig dom. En dom som vil bringe rettferdighet og fred i all evighet. Dette gir håp som skaper robuste og slitesterke mennesker i møte med verdens behov og nød.

I misjonshistorien leser vi om hvordan mennesker forlot den trygge tilværelsen hjemme for å dra til Kina eller Afrika, rede til å offre livet for å spre evangeliet. Noen pakket alle eiendelene sine i

en kiste som de skulle begraves i. De visste hvilke farer de utsatte seg for, og de gjorde det med glede fordi de hadde et kristent perspektiv på livet: tro på en Gud som gir mennesker evig liv, framtid og håp. Da blir livet her på jord mindre selvsentrert, og villigheten til offer og langsiktighet blir større.

Et folk som kjenner Bibelens Gud, blir rike i håpet (Kol 1,27). Det folket ser at høsten er stor midt i et samfunn der folk har fått dekt de materielle behovene. De ser en nød som ikke er like synlig som i mange land i den tredje verden, men lengselen etter mening er like reell og smertefull. Og de gir folk et levende håp: Jesus Kristus (1 Pet 1,3). ■

Midt i vanskeligheter blir vi ikke slått ut og ødelagt, fordi vi kan forankre livet vårt i noe utenfor oss selv: Jesus Kristus har seiret over djevelen og døden.

Leve evangeliet

Tekst: Eilén Askeland,
eilen.askeland@gmail.com

Foto: Vegard Johan Olsen,
vgolsen@gmail.com

Høsten 2009 flytta Melake Gebremichael og kona, Helen, fra Bergen til Voss. Melake jobber i Statens Vegvesen som sivilingeniør og fikk et jobbtilbud der. Gjennom dette opplevde de at Gud kalte dem til Voss og ville bruke dem der for en periode. Etter tre og et halvt år på Voss kan de fortelle at mange av de nye bekjentskapene de fikk der har fått blitt kjent med Jesus, og fått livene sine radikalt forandra av Gud og Hans ord.

Invitere hjem

– Da vi kom til Voss gikk vi aktivt inn for å bli kjent med nye mennesker. Vi inviterte dem hjem, laget te og kaffe, og satt gjerne frem litt kake, forteller Melake. Gjennom å åpne hjemmet sitt på denne enkle måten opplevde de raskt gode ting skje. Folk opplevde gjestfriheten hos familien Gebremichael. Her var alle velkomne. De laget gjerne mat og spiste sammen, og det tok ikke lang tid før de fikk gode samtaler omkring livet og alt det handler om. Melake og Helen fortalte at de trodde på Gud, og opplevde at mange hadde spørsmål om Gud og kristenlivet, og de fikk bruke Bibelen til å gi svar.

– Mange er interesserte i å lese Bibelen og diskutere det de leser, forteller Melake. Det fikk de gjøre i en uformell og hjemmekoselig atmosfære. Med det som utgangspunkt fikk de dele evangeliet om Jesus som gir frelse for alle mennesker. Han sier at mange

trodde de var kristne før de hørte evangeliet tydelig forkrynt – da innså de at de ikke var det.

– Det er en god ting, for da kan de få hjelp til å gjøre noe med det, sier han.

Det er lett å bli kjent med folk

– Når du kommer til en ny plass er det ikke så vanskelig å bli kjent med folk. Når du blir kjent med én, blir du fort kjent med mange via den ene, sier Melake. Det er ikke første gang Melake flytter til et nytt sted. Som student bodde han noen år i Trondheim, og starta bibelgruppe der. Han fikk erfare at mange mennesker er lei av religion, men har en hunger etter Guds ord. Gjennom å være sammen

Liv blir forandra gjennom ekte fellesskap som har Jesus i sentrum.

Mange mennesker er lei av religion, men har en hunger etter Guds ord.

med ufrelste fikk han dele Guds ord, forkynne evangeliet og oppleve at de tok imot og ble forandra.

Da Melake gikk på Bergen Bibelskole pleide han og en klassekamerat å gå til byen etter skoletid hver fredag for å dele evangeliet med mennesker. Det fungerte ikke så bra for dem å gå bort til helt fremmede og snakke om Jesus. Men de begynte å henge samme sted hver uke og ble kjent med ungdommene som vanket der. Noen ganger tok de med seg ungdommene på McDonalds og spanderte hamburger på dem. Etter hvert ble de godt kjent. Ungdommene så noe spesielt i livene til de unge bibelskolestudentene – hva de var opptatt av og hvilke verdier de hadde – og de begynte å stille spørsmål om Gud. Da kunne Melake og kameraten dele evangeliet om Jesus Kristus, og flere ble med på ungdomsmøte i menigheten og ble frelst.

Det vi har fått, gir vi videre

Vi er tilbake på Voss. Melake forteller om en av dem som har tatt imot Jesus som Herre og Frelser i løpet av de tre siste årene. På besøk hos ei venninne møtte Melake en høyt utdanna mann, som opprinnelig kom fra Etiopia. Han var sterkt motstander av kristne, og veldig bevisst på at han ikke ville være kristen selv. Under dette besøket ville venninnen, som på det tidspunktet ikke var kristen, at de skulle lese i Bibelen sammen. Mannen, som var svært skeptisk, gikk. Men senere møtte Melake ham igjen. Han hadde fått mye å tenke på når det gjaldt Gud, og stilte mange spørsmål. Han ble imponert over måten Melake svarte på. Etter hvert tok mannen imot Jesus selv og ble en av de mest trofaste i fellesskapet på Voss.

Før han ble frelst hadde mannen, tross høy utdanning og suksess, ikke mestra livet så bra. Han sleit med selvmordstanker.

– Nå er han nesten ikke til å kjenne igjen, sier Melake entusiastisk. Mannen, som før var lei av livet, har fått en helt spesiell livsglede. Han har gått fra å være nedbrutt til å bli reist opp. Han som før leste bøker om at livet ikke var verdt å leve, fant ut at livet er verdt å leve for Kristus.

Mannen har nå flytt tilbake til hjemlandet, Etiopia, hvor han jobber på et universitet. Der er han med å gi videre det han har fått. Til Melake har han fortalt at hvis han bare kunne hjelpe én

person til å oppleve den samme forandringen som han har fått var det verdt å være der resten av livet.

– Jeg er sikker på at han kommer til å bety en forskjell for mange mennesker, smiler Melake.

Jeg har fått det gratis

Det er flere år siden Melake gikk på bibelskolen og var student. Men en ting som ikke har forandret seg er at han fremdeles lever et liv der han i hverdagen har fokus på å dele Guds kjærighet og godhet med de rundt seg. Han og kona blir stadig kjent med nye mennesker som de inkluderer i familielivet og det kristne fellesskapet - gjennom det opplever de at mange mennesker får ta imot frelse. Hva er det som gir motivasjon til å leve slik?

– Det jeg har fått har jeg fått gratis. Hadde ikke noen fortalt det til meg, ville jeg ikke vært her i dag. Det handler om å gi videre det du har fått, sier Melake. Livet er evangeliet. Han og kona lever bare livet; de inkluderer én og én, bruker tid med dem og gir dem evangeliet. Og det gir god frukt. – Og om noen sier nei når de blir utfordra på å ta imot Jesus som Herre og Frelser respekterer vi det og holder den gode kontakten videre, forteller Melake. – Når den dagen kommer at de er klare til å ta imot, så vet de hvor de skal gå. Melake forteller at for dem har gjestfrihet og det å ønske mennesker velkommen inn i hjemmet sitt vært en viktig nøkkel i å bre ut evangeliet om Guds rike.

Inkluderer i familielivet

Det er ikke så vanskelig å hjelpe nyfrelste til å bli disipler av Jesus når man har blitt så godt kjent. Melake og Helen lar dem bli en del av familielivet.

– Hvis jeg skal besøke mamma, tar jeg dem gjerne med, smiler Melake. Deres nye venner blir raskt helhetlig inkludert. Folkene rundt dem ser det livet de lever, hvordan de styrer livet sitt etter Guds ord, hvilke verdier de har, hva de snakker om, hvordan Jesus er en del av hverdagslivet. Gjennom dette opplever de at folk har lett for å åpne seg for dem, dele tanker og utfordringer, stille spørsmål og være seg selv. De leser Bibelen sammen, og hjelper hverandre til å la Guds ord styre alle deler av livet.

Mennesker får et møte med Jesus gjennom vanlige folk som Melake.

Hvis han bare kunne hjelpe én person til å oppleve den samme forandringen som han har fått, er det verdt å være der resten av livet.

Det jeg har fått har jeg fått gratis. Hadde ikke noen fortalt det til meg, ville jeg ikke vært her i dag. Det handler om å gi videre det du har fått.

Gleden over å oppleve at mennesker tar imot Jesus og begynner å leve for ham er stor.

Nå har Melake og Helen flytta tilbake til Bergen etter nesten fire år på Voss. Men om de er her eller der handler livet uansett om det samme: Jesus Kristus og han forkynt. I gruppa de leder i Bergen har fire mennesker gitt livene sine til Jesus den siste tida.

Ei ung dame som ble frelst i høst, var i utgangspunktet sterkt motstander av kristendommen. I et år har Melake vært i gruppe sammen med broren hennes, men hun har alltid gått sin vei når gruppa har starta. Men i høst ble hun med gruppa på helgetur til Gullbotn leirsted. Der fikk hun gjennom det kristne fellesskapet et møte med Guds godhet og kjærlighet. Hun ble frelst, har latt seg døpe og har vært trofast med i gruppa siden. Nylig ringte hun Melake og fortalte at hun hadde blitt fylt av Den hellige ånd og begynt å tale i tunger da hun var hjemme på rommet sitt. Hun var full av iver og begeistring.

– Når du hører slike ting blir du inspirert, sier Melake entusiastisk, – jeg vil jo bruke livet mitt på det – å se en slik forandring i folk. ■

KLASSER PÅ INTERNETT.
FORELESNINGER PÅ MP3SPILLEREN.
DISKUSJONER HJEMME FRA
DIN EGEN STUE

For å studere i FOLK bibelskole
trenger du kun en pc med internettforbindelse.
Hver kursmodul står for seg selv
og kan tas enkeltvis. Når du har fullført alle
kursene får du bibelskolevitnemål.

► **Les mer** på www.folkbibelskole.no

Hjem som helst
Hvor som helst
Når som helst

Vårår

Tekst: Erling Thu,
erlingthu@gmail.com

Erling Thu, gift med Solveig, presenterer seg selv som «ektemann, bestefar, forfatter, forkynner og lærer» (<http://erling.typepad.com>). Har skrevet en rekke bøker (se <http://erling.typepad.com/books>) og vært en pioner i Guds rike, blant annet ved å være med å starte Kristent Nettverk, bladet FOLK og Bergen Bibelskole.

"De skal gå inn i eit våår", sa Herren til meg då eg i haust snakka med han om framtida og det komande året. Dette var eit nytt ord for meg. Eg hadde aldri hørt om eit våår før, berre om vår, våronn og vårtid, så dette ordet fekk meg til å tenkja. Etter kvart kom det mange tankar til meg om kva som ligg i dette ordet.

Kvar årstid har sin sjarm og viser oss ulike sider ved Guds gjerning. No seier Herren at me i 2013 vil gå inn i eit våår. Me veit at i det naturlege finst det ikkje eit våår, berre ein vår. I det landet me lever i, har me fire faste og tydelege årstider som normalt fylgjer kalenderen. Då Herren talte om eit våår forstod eg med ein gong at dette handlar om noko mykje meir enn ein normal vår eller berre eit år, men om ein lengre periode.

"Det er vår i landet!"

Det neste som kom til meg, var forteljinga om Hans Nielsen Hauge. Den Heilage Ande kom over han medan han var ute på jordet og pløgde og kalla han til teneste. Han gjekk frå plogen og hestane og gjekk inn til mor si og sa: Det er vår i landet! Så tok han til med tenesta si og var med på å skapa ei åndeleg oppvakning som varte lenge og førte til store endringar i landet vårt. Han gjekk frå bygd til bygd med Guds ord. Han hadde ein visjon, han bar ein draum. I lang tid var han åleine om å sjå og forstå at det var ein åndeleg vår i landet. Han arbeidde hardt i mange år og møtte stor

motstand. Han vart forfylgd av presteskapet og kasta i fengsel. Han møtte mange hindringar. I lang tid var det lite som tyda på at det var ei åndeleg vårtid i landet. Men Hans Nielsen Hauge hadde svore truskap til Den Heilage Ande som hjelpte han til å vera trufast mot oppdraget og forsettet sitt. Eit åndeleg gjennombrot som endra land og folk og sette varige spor i kulturen vår var resultatet. No taler Herren om eit nytt vårår, ei ny åndeleg vårtid, som vil vara lenge og føra store endringar med seg.

Vårord i Bibelen

Så tok Herren meg til Ordet, til Bibelen, og tok til å visa meg mange "vårord" (Sjå Sal 92,11-16; Jes4,2-6; 613; 10,33-11,10; 35,1-10; 41,18-20; 42,9-12; 43,16-21; 44,3-4; 53,2; 61,11; Jer23,5-6; Sak3,7-10; 6,12-15; Amos 9,13; Joh 4,35-38). Dette var ord om spiring, vokster, utviding og framgang for Guds folk, men alt var knytt til denne mannen Gud lova skulle koma og som hadde namnet Spire. Når heile skogen er hogd ned skal ein stubbe spira og verta opphav til eit nytt Guds folk. Han skal skyta opp og spira fram av turr jord. Når alt håp er ute, menneskeleg talt, skal Gud gjera noko nytt. Der det ikkje finst noko grunnlag for liv skal nytt liv frå Gud spira fram. Det skal flyta elvar på snaue høgder. Midt i ørkenen skal kjelder bryta fram og øydemarka skal bløma. Der det var snautt og audt skal Gud planta dei finaste plantar som skal trivast og bera frukt.

No er det jo slik at me i Noreg har vanskeleg for å forstå desse bileta om ørken, øydemark og turr jord skikkeleg. I dette landet veit me ikkje kva turr jord er, for me er velsigna med mykje og regelmessig snø, regn, elvar og vatn. Hadde Bibelen vore skriven i Noreg, hadde det sikkert stått frozen mark i staden for turr jord. Jesus kan til og med spira fram gjennom frozen mark! Det er det same kor dødt, kaldt og turt det er, han er oppstoda og livet og kan spira fram i dei mest håplause stoder, i dei vanskelegaste situasjone, i dei mest sekulære samfunn.

Når Herren taler om eit vårår, seier han samstundes at den tida me har vore i, har vore ein vinter, ei mørketid kor dødskreftene har rådd. Mange vil seia at landet vårt er inne i sine mørkaste tider, åndeleg sett, med avkristning, materialisme og ateisme i førarsetet.

Det er det same kor dødt, kaldt og turt det er, han er oppstoda og livet og kan spira fram i dei mest håplause stoder.

*Det er det same kor dødt, kaldt
og turt det er, han er oppstoda og
livet og kan spira fram i dei mest
håplause stoder.*

Mange kristne miljø har opplevd år med motgang, prøvingar og store utfordringar. Mange bedehus står tome og den kristne aktiviteten er låg mange stader. Men no taler Herren om ei ny tid, eit vårrår!

Våren varsler ei ny tid

Våren er ei overgangstid, ei tid med endring. Om våren startar snøsmeltinga. Me går frå kvit snø til bar mark og grøne vollar. Me ser kald is verta til rennande vatn. Det går frå kald frost til mildvêr og varme. Det kan snøa, det kan koma frostnetter, lenge etter at våren er komen, men våren inneber at vinteren harapt. Sola og varmen har overtaket og vert sterkare og sterkare dag for dag. Vinteren kan kjempe imot, men han kan ikkje vinna, han har mist taket på landet og må gje seg.

Våren er ei tid med lengt og draum. Våren er ikkje målet, men ber bod om endring. Noko betre, noko varmare, meir yrande liv og vokster er i vente. Våren fortel oss at det kjem ein sommar! Eg elskar våren når nytt liv av daude gror og vekkjer lengt og draum til live. I dette åndelege våråret vil folk begynna å lengta etter Gud og drøyma om varme, fargerike kristne fellesskap i kvart einaste nabolag og nærmiljø.

Når våren har kome, må me gløyma vinteren og leggja fortida bak oss. Dette har Gud talt til oss klart og tydeleg i lengre tid: "Steng døra til fortida. Gløym det som er bak. Ikkje sjå tilbake!" Ein viktig grunn til dette er at om vinteren er det mange ting me ikkje kan gjera, men som me kan gjera om våren. Om me har ein vintermentalitet, vil me setja grenser for og kanskje avskriva oss sjølve. Når me har ein vårmentalitet vil me sjå sjansane, moglegheitene. No er det tid for vårarbeid. No kan me setja i gang med våronna! Når det er vår, kan me gjera ting me ikkje kunne gjera før! Dette er ei tid med nye begynnningar, nye initiativ. Ingen treng vera redd for å starta på ny for no er det tid for å setja i gang nye ting.

Nytt liv som spirer nedanfrå

Våren er ei spiretid og ei såtid. Nytt liv spirer fram alle stadar. Det grønkast og gror overalt. Landskapet er i endring. Det nye livet

spirer, yrer og faldar seg ut på dei utrulegaste plassar. Det skjer noko nytt djupt i hjartet på mange folk. Djupt i den norske felleskjapsjorda spirer det fram nytt liv. Det ikkje sikkert det har kome til overflata enno, men noko er vekt til live og det spirer fram. Det er noko som rører seg djupt i folkesjela.

I dagar som kjem vil me verta overraska over kva som kjem opp or folkejorda i landet vårt. Om våren kjem det alltid opp ting som me ikkje visste var der. Det kan vera både ugras og flotte blomar. Eg har ikkje full oversikt over kva laukar kona mi har planta i hagen og kvar vår får eg meg nokre overraskingar når eg ser det som veks fram. Våren er ei tid med overraskingar. Det veks opp ting nedanfrå som me ikkje ventar. Me kjem til å sjå ei ny grasrotrørsle mellom dei kristne. Nytt liv skal spira fram nedanfrå. Me skal sjå ei ny oppvakning til åndeleg liv mellom folk som i dag ikkje reknar seg som religiøse. For som jorda lèt spirene veksa, som ein hage lèt frøa gro, så skal Herren Gud la rettferd og lovsong spira fram for alle folkeslag (Jes 61,11) . Dette er noko me kan venta skal spira fram i alle ulike grupper i samfunnet

Alt som spirer og veks tek tid

Det er tid til å ta fram profetorda me har fått og grunnfesta lovna-dane i Guds ord, og strida i samsvar med dei (1 Tim 1,18). Alt for mange kristne har eit kortskiktig syn på profetord og lovnadar frå Gud. Dei ventar at alt skal henda i morgen. Når det ikkje skjer, vert dei motlause. Me treng å forstå at lovnadane i Guds ord, profetorda som kjem til oss, er frø med stor spirekraft, men at alt som spirer og veks tek tid. Me treng ei meir langskiktig forståing av profetiske ord og lovnadar. Når det profetiske ordet vert levande for oss må me forstå at dei gjev oss ei retning, dei viser oss at no har me eit arbeid som må gjerast. Profetordet seier det er våronn. Det er tid for vårarbeid. Då kan me ikkje halda på med vinteraktivitetar. Om me er passive, ventande og sit med hendene i fanget i våronna, vil me aldri ha noko å nyta om hausten.

Orda frå Gud er som regnet som fell frå himmelen og gjer jorda fruktsam og får henne til å spira (Jes 55,10-13). Dei orda som går ut frå Guds munn skapar tru og liv. Dei vender aldri tomt tilbake til Gud, men gjer det han vil i våre liv og fullfører det han

*Når det er vår, kan me gjera ting
me ikkje kunne gjera før! Dette er
ei tid med nye begynningar, nye
initiativ.*

*Me skal sjå ei ny oppvakning
til åndelegr liv mellom folk som
i dag ikkje reknar seg som
religiøse.*

sender det til i samfunnet. Når han sender sitt ord og sin Ande fornyar og endrar han land og folk, men det tek tid å veksa fram. Det er ikkje noko hokusokus- eller simsalabim-opplegg med Gud. Han arbeider organisk og langsiktig. Han vaker over ordet sitt for å setja det i verk (Jer 1,12). Difor må me også vera langsiktige i arbeidet og forventingane våre.

Ei tid med lys og openberring

Om våren vender lyset tilbake. Dagane vert lengre og lengre, medan nettene vert kortare og kortare. Våråret er ei tid med aukande lys og openberring. Me skal leva i ei ny og frisk openberring av Kristus. Når me les og hører om at Gud skal gjera noko nytt, så treng me ikkje forstå det som noko som aldri før har hendt, noko som ingen andre før oss har sett, det tyder heller at det skal vera nytt i meiningsa av friskt og levande. Det vil koma mykje nytt lys til Guds folk i denne tydinga i dagane som kjem. Gud vil gje ny og frisk openberring av Kristi kropp, Guds folk, Guds rike og det forpliktande paktslivet Jesus introduserte i det nye pakta.

Songens tid

Vinterstid er ofte innetid, men våren kjem med utetid. Våren er tida til å springa ut.

*Kjærasten tek til orde og seier:
Stå opp, mi kjære, mi vakre jente,
og kom!
No er vinteren over,
regnet er forbi, det er borte.
Landet blir dekt av blomar.
Songtida er her,
turteldua kan høyrist i landet.
Frukta på fikentreet mognar,
og blomen på vinstokken angar.
Stå opp, mi kjære, mi vakre jente,
og kom!*

*Mi due i fjellkløfta,
i livd under bratte berg,
lat meg få sjå deg,
lat meg få høyra røysta di!
For røysta er mjuk
og skapnaden vakker. (Høgs 2,10-14)*

Vinteren er forbi. Den kalde snøen er borte. Landet vert dekt av blomar. Det er tid for kjærleik. Det er tid for song. Det er tid til å stå fram med mjuk og mild røyst og vakre former. No er det tid til å tala trøyst til folkehjartet og visa fram venleiken i det kristne fellesskapet. Det er tid til å syngja nye songar og dansa nye dansar. Det er tid for friske rytmar og faste taktar. Rettferdssola står opp med lækjedom og frelse (Mal 4,2-6). Det er vårslepp og me kan hoppa som kalvar i nyfunnen fridom! Guds fiende skal trakkast under fot, for dette er dagen Gud grip inn. Me skal nyta Guds nåde og gleda oss i Herren, for han gjev siger!

Han skal venda fedrehjarta til borna og bornehjarta til fedrane. Generasjonskløfter skal fjernast. Relasjonar skal lækjast. Familiar skal verta heile. Både små og store skal kjenna Herren!

Dette våråret er ei tid kor me både skal så og hausta. Det er ei tid som mange nye skal koma inn i Guds rike og læra Jesus Kristus å kjenna. Dei som sår og dei som haustar skal gleda seg saman og arbeida hand i hand.

Det er tid for å forkynna og hjelpa

Denne oppmuntrande meldinga fekk eg for nokre dagar sidan:

"Eg vil berre dela eit ord Hanna, eldstejenta vår, opplevde å bli minna på i samband med «vårår». Dei har klubb hjå John og Vilja og hadde prata om kva Gud meiner med at 2013 skal bli eit vårår. I dag fortalte Hanna at ho den siste veka hadde blitt minna på noko fleire gonger. Ho opplevde Gud sa at 2013 skal bli eit år der det blir sådd mykje og det som blir sådd skal falla i god jord. Kva trur du det betyr då?, spurde eg. Ho svara at ho meiner det betyr at mange skal ta imot Jesus, bli sterke og veksa i trua. Ho trudde også at me i forsamlinga skal få veksa i trua, få nye ord og

***Me treng ei meir langsiktig
forståing av profetiske ord og
lovnadar.***

**No er det tid til å tala trøyst
til folkehjartet og visa fram
venleiken i det kristne
fellesskapet. Det er tid til å
syngja nye songar og dansa
nye dansar.**

openberringar frå Gud. Viktige, avslutta ho. Linda var her i dag og kommenterte raskt, «Då må me så mykje!»

Me vart veldig oppmuntra av ordet. Først og fremst på grunn av ord frå Gud, men også i gleda av å høyra den nye profetiske generasjonen. Håpar det oppmuntrar deg vidare i våરåret 2013.”

Det er vår i landet. Det er tid til å forkynna evangeliet for mange menneske. Det er tid til å hjelpe folk til nytt liv i Gud. Det er tid til å læra folk Jesus å kjenna. Vååråret har teke til! ■

FOLK tidsskrift for hverdagsteologi

folktidsskrift.no

Romerne 12 – på hverdagsspråk

Tekst: Paulus' brev til romerne, kapittel 12.
Oversatt av vesterålingen Marita Pettersen fra
The Message til hennes morsmål og hverdagsspråk.
marita.pett@gmail.com.

*Husmor Marita, gift med Odd Arild Pettersen.
Har sammen laga tre flotte barn – og fått tre
fantastiske barnebarn, sålangt!
Er bosatt på Sortland i Vesterålen, og er en av
veteranene i Kristent Fellesskaps arbeid der.
(Foto: Dag Erlandsen)*

Som et tidsskrift for hverdagsteologi har vi stor sans for Maritas hjertesak: å gjengi Bibelen med hverdagsspråk. Det nye testamentet ble jo også opprinnelig skrevet på såkalt "gategresk", et hverdagsspråk som var forståelig for alle lag i samfunnet. Det er med glede vi presenterer en smakebit av Maritas bibeloversettelse her i FOLK, nemlig Paulus' brev til romerne, kapittel 12.

Det kristne livet

Plasser livet ditt framfør Gud.

Sånn her e det æ ønska at dåkker ska gjør – me Guds hjælp og hans styrke:

Ta kværdagslivet ditt – at du sov og ét (spiser), går på arbei – ditt heilt vanlige rundtomkrengliv, og plasser det framfør Gud som et offer – en GAVE tell han. Å omfavne det Gud gjør før dæ e det ailler bæste du kainn gjør før han.

Ikkje bli så vælltellpassa tell kulturen og miljøet rundt dæ at du bære glir inn i det uten engang å tenk over det.

Nei – istedefør det : fokuser oppmærksomheita di på Gud, VårHerre sjøl!

Du vil bli førandra fra innsia og utover!

Øv dæ på – raskt, ænkelt og greit – å kjeinn igjenn det han ønska a dæ, og gje respons – handle på det kjappt.

Gud e heilt ulik kulturen rundt dæ, som alltid ønska å dræg dæ ner på sett nivå a umodenhet.

Han får fram det ailler bæste i dæ, og utvekla god og væll-forma modenhet i dæ!

Æ snakka tell dákker utifra ei djup og inderlig takknæmlighet først aillt det som Gud har gjett mæ – og særli siden æ opplev å ha et ansvar i forhold tell dákker.

Siden dákker nu lev sånn som dákker aillerede gjør – a rein NÅDE, e det vekti at dákker ikkje messtolka og førstår dákker sjøl heilt feil, og det dákker har å fares med.

Det e ikkje sånn at dákker som 'godtfolk' bring deinnan godheta tell Gud.

Nei, Gud bring det tell dákker – AILLT SAMMEN!

Deinn einaste rætte måten å førstå oss sjøl på – e igjonna det GUD e, og igjonna det han gjør først oss. Ikkje i det heile tatt igjonna det vi e – og det som vi gjør først han.

På deinnan måten e vi som ulike dela a en væll-fungerane menneskekropp.

Kvær enkelt del – kvært lem, får sin fulle mening igjonna deinn heile kroppen – og ikkje motsatt.

Kroppen som vi snakka om e Jesu Kristi legeme bygd sammen a utvalgte folk.

Kvær og en a oss finn sin betydning og plass som en del – en viktig del a hans kropp.

Som en avkutta finger eiller tå tæll vi ikkje stort i heilheita, gjør vi vel?

Så – sia vi finn oss sjøl her, som ætter siste mote – i aille dessan fantastisk utforma og beundringsværdig vællfungeranese dela a Kristi kropp, så la oss kom i gang me en gang – straks – og vær det vi e laga først å vær.

La oss gjør det uten å sammenligne oss me kværainner, uten missunnelse eiller hovmod i det vi prøva å gjør oss tell nåkka som vi ikkje e (å gjør oss TELL ailltså)!

Hvis du forkynn – forkynn kun Gud sett budskap og ingenteng ainna.

Hvis du skal vær tell hjælp – ikkje ta heilt over.

Hvis du skal undervis – hold dæ tell undervisninga.

Marita om motivasjonen for å oversette Guds ord til morsmålet sitt:

– 'Guds ord forklart med kværdagsord' står det på en lapp som jeg har tatt vare på.

Den var en viktig huskelapp for meg – og har fått hedersplass i min 'morsmålsbibel'.

Kværdagsteologi er en stor hjertesak her i Pettersenheimen. Jeg tar gjerne imot tilbakemeldinger på lesbarheten av oversettelsen!

Pass godt på dæ sjøl sånn at du ikkje blir utbreinnt, oppbrukt eiller går tom, men sorg først at du hold dæ sjøl godt påfyllt og i fyr og flamme.

*Fokuser oppmærksomheita di på
Gud, VårHerre sjøl! Du vil bli
førandra fra innsia og utover!*

Hvis du skal gje oppmuntranes veiledning – vær førsekti sånn at du ikkje bli 'sjæfat'.

Hvis du e satt tell å lede – ikkje påverk andres meinings på en feil måte (manipulering så de sei på bokmål).

Hvis du e bedt om å gje hjælp tell folk i nød – hold øyan åpen og vær rask tell å handle, å sætt teng ut i livet.

Hvis du jobba me di som e litt svakar stiltt – ikkje tellat dæ sjøl å bli irritert på di, eiller nerimeilla og deprimert a di.

Hold ansiktet dett pynta me et smil.

Vis kjærighet utifra kjærligheten i deinn du e, ikkje lat som og spæll skuespæll.

Rømm førr dett bære liv fra aillt ont, og hold fast på det gode me livet sjøl som innsats.

Vær gode vænna som ælska djupt, og finn dæ gjærna i å spæll ainnerfiolin.

Pass godt på dæ sjøl sånn at du ikkje blir utbreinnt, oppbrukt eiller går tom, men sorg førr at du hold dæ sjøl godt påfyllt og i fyr og flamme.

Vær i full beredskap – på høgget som medarbeiera førr mestern, i begeistra førvantning.

Ikkje gje opp i tøffe tider, men be desto hardere.

Hjælp kristne i nød – og me behov, og vær oppfinnsom i å utøv gjæstfreiheit.

Vælsign fiendan dine.

La ikkje nåkka forbainnelse kom ut sammen me din utpust.

Flir sammen me dine glade vænna når di e løkkeli – del tåra me di når di e nerimeilla – ja reint uttaførr.

Sorg førr å kom godt overens me kværainner – ikkje vær uforsiktig me nån.

Gjør dæ tell vænns me di som ingenteng e – ikkje vær en vektiper som trur at du e nåkka.

Ikkje slå tellbake – leit ætter skjønnhet i kvær og en.

Hvis det står tell dæ kom godt ovens me aille!

Ikkje bli påståelig og ute ætter hævn og å ta igjænn. Akkurat det ska ikkje du ha nåkka me å gjør!

'Æ ska ha dommen' sei VårHerre – 'æ tar mæ a det'!

Skrifta førtæll oss at om du ser fienden din sulten – be han ut på lunch.

Eiller vesst han e tørst – skaff han nåkka å drekk (eiller som det egentlig sto: skaff han en drink).

Di raushet og gavmildhet vil overrask han me godhet!

Ikkje la det onde få det bæste ut a dæ, men overvinn aillt ont på deinn bæste måten – ved å gjør godt!!! ■

Kvær enkelt del – kvært lem, får sin fulle mening igjønna deinn heile kroppen – og ikkje motsatt.

Medisin mot tvilsviruset

Tekst: Børge E. Bentsen
borgebentsen@gmail.com

Børge Bentsen er eldste i KF Vesterålen, daglig leder i Marecom AS, gift med Tone og far til 3 voksne barn, samt morfar til Elise. Børge og Tone jobber for tiden på å MWB-basen på Filippinene. (Foto: Øyvind Stavnes)

Tvil har breddt seg som et åndelig sykdomsvirus, og ser ut til å ha rammet den historisk kristne kultursfære særlig hardt. Skeptisme og relativisme er tydelige symptomer på tilstanden. Viruset er urgammelt, og fant verter allerede blant de første mennesker. "Har Gud virkelig sagt ...?" Ved neste stadium av sykdommen lød det: "Finnes det egentlig en Gud?" I vår tid kommer lidelsen til uttrykk gjennom spørsmålet "finnes det egentlig noen sannhet?" Og det allment aksepterte svaret i vår kultur er: "Nei, objektiv sannhet om menneskelig opphav, moral og mening finnes ikke!" En selvmotsigende sannhetspåstand, med umenneskelige konsekvenser. Paulus kaller det å "holde sannheten nede i urett".

Pontius Pilatus så lenge på Jesus. Han hadde bare snakket noen setninger med denne predikanten fra Galilea, men nysgjerrigheten hans var allerede vekket. Ingen ting syntes å stemme med det de jødiske lederne anklaget ham for. Her stod en mann som så ut til å ha full forståelse for situasjonen, og likevel ikke løftet en finger for å redde seg selv. Anklagene stinket av sjalusi og konspirasjon, men ikke et ord ble sagt til forsvar. Jesus så tilbake på Pilatus. "Jeg vitner om sannheten. Det er derfor jeg er født, og det er derfor jeg er kommet til verden. Hver den som vil holde seg til sannheten, hører på meg." Pilatus gjorde en grimase. "Hva er sannhet?" svarte

han, og snudde seg vekk. For ham var sannheten i denne saken åpenbar. Jesus ble utsatt for et komplott. Likevel var det ikke mye han kunne gjøre hvis jødene slo seg vrang. Han kunne ikke risikere et nytt opprør. Store interesser stod på spill. "Og hva er nå egentlig sannhet?" tenkte han igjen, og svelget en gryende fornemmelse av feighet og hykleri. Han gikk ut på terassen for å forhandle med folkemengden. "Jeg finner ingen skyld hos denne mannen! Skal jeg sette fri Jesus eller Barabbas?" (Joh 18, 28-39.)

Hva er sannhet?

Pilatus' unnvikende retoriske spørsmål lyder fortsatt som et rungende ekko nedover i historien og helt frem til vår egen tid. Spørsmålet knuger hele vår kultur. Tvil har bredt seg som et åndelig sykdomsvirus, og ser ut til å ha rammet den historisk kristne kultursfære særlig hardt. Skeptisme og relativisme er tydelige symptomer på tilstanden. Viruset er urgammelt, og fant verter allederede blant de første mennesker. "Har Gud virkelig sagt ...?" (1 Mos 3,1.) Ved neste stadium av sykdommen lød det: "Finnes det egentlig en Gud?" I vår tid kommer lidelsen til uttrykk gjennom spørsmålet "finnes det egentlig noen sannhet?". Og det allment aksepterte svaret i vår kultur er: "Nei, objektiv sannhet om menneskelig opphav, moral og mening finnes ikke!" En selvmotsigende sannhetspåstand, med umenneskelige konsekvenser. Paulus kaller det å "holde sannheten nede i urett".

Tapet av sannheten

Den kristne filosofen og forfatteren Ravi Zacharias skriver i sin bok "Jesus blant andre guder" om vår tids holdning: "Filosofisk sett kan du tro hva du vil så lenge du ikke påstår at det er sant. Moralsk sett kan du praktisere hva du vil bare du ikke påstår at det er en bedre vei. Religiøst sett kan du holde fast på hva du vil så lenge du ikke bringer Jesus Kristus inn i bildet. Hvis de åndelige ideene er fra østen, så har de nærmest immunitet mot kritikk. Hvis ideene er vestlige blir de behørlig kritisert. Derfor kan en journalist gå inn i en kirke og latterliggjøre det som foregår, men ville aldri hatt mot til å gjøre det samme om det gjaldt en østlig religion. Slik

- Jeg vitner om sannheten. Det er derfor jeg er født, og det er derfor jeg er kommet til verden.

er stemningen i vår tid. Og stemning kan være en farlig sinnstilstand. Det kan knuse all fornuft under vekten av føleri."

Tapet av sannhet om det som betyr mest for mennesket (Gud, opphav, mening, moral, kjærlighet, evighet) er dypt tragisk, og etterlater hos mange en fortvilet søker etter åndelige realiteter og sammenheng. Jesus så medfølende på folkemengden som kom til ham, og sa de var som sauere uten hyrde. En flokk sauere uten hyrde var et trist syn. Det var fortapte dyr som streifet hvileløst omkring, uten plan og retning, og uten beskyttelse mot tyver og rovdyr. Alle mennesker trenger Hyrden, og vil bevisst eller ubevisst savne ham om de ikke er hos ham. De vil søke mening og tilhørighet. Det søkerende menneske passer godt inn i det human-etiske modellen. Søking etter mening blir respektert. Å velge sin vei gir status. Men forsøk å si at det du har funnet er objektiv sannhet, og se hva som da skjer. Modellen åpner ikke for sannhetspåstander som gjelder for andre enn deg selv. Men vår kultur trenger evangeliet, og trenger det desperat. Sannheten om Gud, og sannheten om Guds kjærlighet i Jesus Kristus er det eneste som kan helbrede det fortapte, skeptiske menneskehjertet. Og når man kjenner den sekulære humanismens allergiske reaksjoner mot sannhetspåstander kan man også skjonne hvor radikalt dette budskapet er i vår kultur.

Sannhetens evangelium

Troen på sannhet er uløselig knyttet til troen på evangeliet. Uten sannhet finnes det ikke noe evangelium. Dersom Jesu oppstandelse ikke er objektivt sann, så er vi de yngeligste av alle mennesker, skriver Paulus i brevet til korinterne. Tilgivelse er basert på sannhet. Gjennom innrømmelse av sannheten kan man få tilgivelse. Uten sannhet er det ingen frihet. Sannheten setter fri. Sannhet er eneste medisin mot fortengelse, falskhets og bortforklaringer. Uten sannhet er det ingen tilbedelse. Den som tilber Gud må gjøre det i ånd og sannhet. Sannhet er liv, sannhet er ånd, sannhet er lys. Den hellige ånd er Sannhetens ånd. Den som får et personlig møte med Jesus oppdager at sannhet dypest sett handler om å bøye seg for Realiteten – den personlige, moralske, allmektige, allvitende og allestedts nærværende Gud som har skapt alt ved

sitt ord, og som holder alt oppe med sin kraft. Skaperen er Far. Døren inn til forsoning med Far er åpnet gjennom Sønnen. Derfor sier Jesus: "Jeg er veien, sannheten og livet. Ingen kommer til Far uten gjennom meg." (Joh 14,6). Sannheten er kategorisk og ekskluderende, og må være det. Sannhet er ikke det samme som teser.

Vitne om sannheten

Alle som vil følge Jesus Kristus har ansvar for å vitne om sannheten slik han gjorde: "Det finnes en god Gud, han har virkelig talt, og det finnes sannhet. Og den sannheten som gjør det mulig å finne fred med Gud, seg selv, andre mennesker og skaperverket er Jesus Kristus." Vi kan forvente at de som er oppflasket på sekulær humanistisk tenkning vil uunngåelig reagere på denne påstanden. Men hvorfor reagerer de? Hvis man forstår deres tankemåte og innlærte verdier så er det også lettere å skape god kommunikasjon. Årsaken, sier flere som har studert fenomenet, ligger i at det vestlige tenkesettet er preget av en todelt virkelighetsforståelse. Man tenker i kategoriene objektiv og subjektiv virkelighet, og har vannrette skott mellom dem.

Todelt virkelighetsforståelse

Synet på kunnskap og sannhet gjennomgikk en radikal endring i Europa rundt 1890, ifølge den kristne filosofen Francis Schaeffer. I USA kom denne endringen noe senere. Før dette hadde folk flest et forhold til sannhet som noe man kunne diskutere og prøve gyldigheten til – også på det åndelige og moralske området. Det fantes noen grunnleggende, objektive holdepunkter alle var enige om i forhold til hva som var sant og godt, eller galt og ondt. Så kom det et skjebnesvangert brudd med denne forståelsen av sannhet. Det bredte seg en oppfatning om at virkeligheten måtte forstås i to helt ulike og uavhengige dimensjoner – en objektiv faktaverden, og en subjektiv følelsesverden. I den objektive dimensjonen kunne man fortsatt snakke om sannhet i form av matematiske sannheter – vitenskapelig etterprøvbare, målbare størrelser. I denne kategorien finner vi for eksempel realfagene i utdanningssystemet. Men i den subjektive dimensjonen så man helt bort fra "sannhet" i tradisjonell forstand. Her finner vi temaer som verdier, mening, moral,

Sannhet er nemlig fullt mulig i den subjektive kategorien, og den kommer til oss gjennom åpenbaring. Paulus skriver i brevet til romerne: Alle mennesker kan se og erkjenne Gud ut fra hans gjerninger.

Døren inn til forsoning med Far er åpnet gjennom Sønnen. Derfor sier Jesus: "Jeg er veien, sannheten og livet. Ingen kommer til Far uten gjennom meg."

erfaringer, tro og livssyn, politikk, historie, osv. I utdanningssystemet hører de humanistiske fagene til i denne kategorien. Sannhetspåstander i faktakategorien blir normalt møtt med krav om dokumentasjon og bevis. Men sannhetspåstander i verdikategorien blir ansett som upassende, og blir møtt med overbærenhet eller irritasjon. Det er nemlig en opplest og vedtatt sannhet at sannhet ikke finnes i denne delen av virkeligheten.

Tankeskifte i vest

Ifølge Schaeffer spredte den nye tenkemåten seg som gjennom et rislingsanlegg, både geografisk, sosialt og fra fag til fag i den akademiske verdenen. Endringer i livsfølelse og livssyn defineres og beskrives gjerne først i filosofien, og spres deretter videre gjennom to hovedstrømmer: Kunst og kultur (først nyskapende litteratur, musikk, film og senere etter hvert bredere anlagt og masseprodusert populærkultur) og gjennom "akademia", altså utdanningssystemene. Som i media, i forskning og i forretningslivet er det også her en stadig søking etter noe som er nytt og originalt, og de ideene som har størst evne til å engasjere forestillingsevnen får størst gjennomslagskraft. Den todelte virkelighetsforståelsen ble etter hvert så gjennomført på alle områder i det vestlige samfunnet at modellen satt ubevisst i ryggmargsrefleksen på alle. Schaeffer beskrev sin egen opplevelse av den nye splittede virkelighetsforståelsen: "På alle sider kan du føle strupetaket fra den nye metodikken. Kvelningsfornemmelsen er som om man skulle være ute i en tykk, tett London-tåke. Alt blir omhyllt av den, til og med innendørs. Den trenger gjennom dører og vinduer så det til slutt ikke er et rom igjen i huset som ikke er forurensset. Dette er den nye ensrettingen vi utsettes for. Likevel oppdager de fleste ikke hva som skjer med dem."

Den britiske misjonären og filosofen Leslie Newbigin pekte også på den særpregede vestlige todelingsmodellen som han la merke til etter 30 år som misjonær i India. Han mente å kunne trekke linjer tilbake til gresk kultur og tenkemåte. Han mente dessuten at den kristne kirken hadde latt seg presse inn i den subjektive kategorien, og dermed mistet sin troverdighet og autoritet som sannhetsvitne.

Liberal teologi ble et patetisk forsøk på å takle den nye situasjonen, men gjorde bare vondt verre. Den har i stor grad endt opp med å bli en form for ateistisk teologi.

Hegel og Kirkegaard

Schaeffer mener det store tankeskiftet ble tilrettelagt av den tyske filosofen Hegel og den danske filosofen Kirkegaard. Hegel foreslo først dialektisk tenkning som metode for utvikling av kunnskap – med begrepene tese, antiteze og syntese. I stedet for begrepene "sant" og "galt" ble det nå snakk om påstand, mot-påstand og ny erkjennelse. Hensikten var god, men den nye språkbruken spredte seg også til spørsmål og problemstillinger hvor de nye begrepene gjorde stor skade. (Det er mange eksempler på slike utilsiktede virkninger av nye ideer. Darwin ville nok reagert kraftig om han hadde sett hvordan evolusjonsteorien ble brukt av nazistene.)

Første spadetak for undergraving av respekten for "sannhet" var dermed et faktum. Kirkegaard gjorde vondt verre (nok også uten å ville det) ved å innføre begrepet "et sprang i tro" i forhold til å finne en basis for moral og mening i menneskelivet. Man hadde gitt opp å finne en rasjonell basis for mening med livet og moralen, og skjøv dermed hele spørsmålet over på den subjektive banehalvdelen. Det ble opp til hver enkelt å finne en vei for seg selv ved å gjøre et ikke-rasjonelt valg av mening og sannhet.

"Sprang i tro"

"Sprang i tro"-tankegangen har gjennomsyret sekulær humanistisk tenkning, og til og med sivert inn i flere kristne menigheter og miljøer. "Det er ikke meningen vi skal forstå det, vi må bare tro," blir det noen ganger sagt. Men her er det viktig å holde tunga rett i munnen. Den bibelske "tro" er ikke irrasjonell og ubegrunnet, tvert imot. Det er svært gode grunner til å tro at evangeliet er historisk ekte og sant i alle betydninger av ordet. Jesus oppsummerte minst fem gode grunner til at folk burde tro på ham i talen som er referert i Johannes' evangelium kapittel 5. At de likevel valgte å ikke tro på det han sa skyldtes ikke mangel på rasjonelle grunner, men mangel på rette holdninger. Det er hjertet som er problemet, ikke hjernen – noe Jesus flere ganger pekte på.

*Tilgivelse er basert på sannhet.
Gjennom innrømmelse av
sannheten kan man få tilgivelse.*

Alle mennesker trenger Hyrden, og vil bevisst eller ubevisst savne ham om de ikke er hos ham.

Todelingsmodellens konsekvenser

Todelingsmodellen ble lansert i en tid hvor det var andre sterke strømninger på gang i Europa, og alt som kunne brukes som ideo-logisk materiale ble brukt, enten det var i opptakten til industri- og gruvearbeidernes frigjøringskamp, eller i opprør mot det bestående på andre områder. Forskning og industrialiseringen førte til store fremskritt, og skapte en utrolig optimisme omkring hva det nye, teknologiske mennesket kunne utrette. Samtidig førte både industrialiseringen og første verdenskrig med seg store sosiale problemer. Da "Gud er død"-tidsalderen ble annonsert av den tyske filosofen Friedrich Nietzsche så han med underlig klarsyn at "sannhet" kom til å bli neste offer. Nazisme, facisme og kommunisme vokste frem som radikale svar på de sosiale problemene, og hadde med seg tankegodset fra den nye evolusjonsetikken. Deres mål var fra starten å kvitte seg med den gamle "tao" (tidløse visdomsregler anerkjent i uttallige kulturer om blant annet ydmykhetsoverfor virkeligheten, og om å elske andre som seg selv), og etablere det nye mennesket og den nye stat. Gud og kirken tilhørte den gamle tid. Den blodige fanske revolusjonen hadde allerede tidligere vært drevet av de samme tankene, men endt med bølge etter bølge av vold og krig i Europa. Vi vet jo i dag hvordan det har gått med Napoleons planer, tyskernes nazisme, japanernes, italienernes og spanjolenes fascisme og Øst-Europas og Kinas kommunisme. Men todelingsmodellen som bidro til å gjøre slike "ismer" mulig lever fortsatt i beste velgående. Fortsatt tror folk at sannhet om moral og mening ikke finnes.

Tid for forandring

Tiden er overmoden for et oppgjør med den vestlige todelingsmodellen. Sannhet er nemlig fullt mulig i den subjektive kategorien, og den kommer til oss gjennom åpenbaring. Paulus skriver i brevet til romerne: Alle mennesker kan se og erkjenne Gud ut fra hans gjerninger (Rom 1,20). Og alle mennesker har Guds lov skrevet i sitt hjerte. Det er derfor vi kan ha en samvittighet som fungerer (Rom 2,15). Denne moralske "tao" er gitt oss av den Gud som i høyeste grad er til stede, og som taler. Der Gud taler, der er

mening, moral og sannhet. I møte med hans lov får vi se vår utilstrekkelighet og vårt svik i sitt rette lys, og i møte med hans kjærlighet får vi møte Far som ga sin Sønn for oss. ■

ANNONSE

3 kjappe spørsmål

Annette Sandvik

Annette Sandvik, 21 år, kommer fra Stokke.

Tekst: Elisabeth M. Erlandsen
elaisabeth@gmail.com

Hvor lenge har du kjent Jesus?

– Jeg har vokst opp i en kristen familie og lært om Jesus fra jeg var liten, men det var først da jeg ble elleve at jeg ble kjent med Jesus personlig.

Hva er det beste bønnesvaret du har fått?

– Da jeg bad Jesus om å vise meg at han er ekte og han åpenbarte seg for meg.

Hvilken av historiene i Jesu liv beskrevet i Det nye testamentet ville du ha vært med på og hvorfor?

– Historien om da Jesus vekket Lasarus opp fra de døde. Det hadde vært sterkt å se det hjertelaget som Jesus hadde, når han kunne gråte så sårt over Lasarus' død, for så å reise han opp fra de døde litt senere. ■

Annette Sandvik (Foto: privat)

Privilegiet i å tena

Tekst: Norleif Askeland
norleifas@gmail.com

Norleif Askeland, gift med Bente. Bosatt på Sotra. Tre voksne barn. Lærer på Bergen Bibelskole, kursleder i Folk Bibelskole og menighetsleder på Sotra. (Foto: Katrine Kjøllesdal)

Jesus hadde aldri identitetsproblem. Som Guds tenar visste han at han var støtta av Far og at han var utvald til denne tenesta. Han visste at Far hadde stor glede i han og at Guds Ande kvilte over han. Skulle noko av dette vera annleis for oss? Nei, vi har den same privilegerte rollen som Guds barn og kan tena Far med glede og i den kraft Anden gir.

Skapt til å tena

Begge dei to første kapitla i Bibelen, fortel om Guds skapargjering. Begge gir oss innsikt i Guds plan og formidlar viktige prinsipp for livet han skapte. Men dei har veldig ulik vinkling på det som skjedde, noko som gir oss endå breiare forståing av heilskapen i Guds tenking.

I det første kapittelet ser vi at Gud, den eine dagen, skapte alle dei grøne vokstrane på marka. Dei vert omtala som «*planter som set frø og tre som ber frukt med frø i*» (1 Mos 1,11). Men i det andre kapittelet i Bibelen ser vi at jorda hadde ikkje late eit einaste grønt strå renna og ingen grøne planter voks på jorda, fordi det var to viktige ting som mangla: vatn til jordsmonnet og menneske til å dyrka. Gud løyste begge desse utfordringane ved å la ei kjelde bryta fram og så skapte han menneske til å tena (1 Mos 2,6-7). Ja, for det hebraiske ordet for å dyrka, er også ordet for «å tena».

Fordi vi er skapte for han og til han, er mykje av identiteten vår knytt opp til å vera tenarar. Vi vart skapte for å tena inn i ein større plan og hensikt. Om vi i tillegg finn ut at Gud sjølv er ein tenar, har vi endå større tenaridentitet, fordi vi er skapt i Guds bilete.

Frelst til å tena

Tenarkallet kom endå sterkare i fokus då vi tok imot frelse. »De vende om frå avgudane og tok til å tena den levande Gud,« skreiv Paulus til tessalonikarane (1 Tess 1,9). Som kristne skjørnar vi det naturlege i dette. Vi er kjøpt og prisen er betalt, nettopp for at vi ikkje skal træla for menneske, men leva i teneste for Gud (1 Kor 7,23). Vi tilhøyrer Gud. Difor skal dei som lever, ikkje leva for seg sjølv, men for han som døydde og stod opp for dei (2 Kor 5,15). Når vi så har fått del i hans natur, vert det naturleg å vera slik som han er.

Sjølv sa Jesus at:

Menneskesonen er ikkje komen for å la seg tena, men for sjølv å tena og gje livet sitt som løysepeng for mange. (Matt 20,28 og Mark 10,45)

I samfunnet er det status å ha ein posisjon som menneske kan sjå opp til. Gud ser opp til dei som gjer seg sjølv til tenarar for alle (Mark 9,35). Jesus hadde høgare posisjon enn nokon annan i utgangspunktet.

Men han gav avkall på sitt eige, tok på seg ein tenars skapnad og vart menneske lik. Då han stod fram som menneske, fornedra han seg sjølv og vart lydig til døden, ja døden på krossen. Difor har Gud opphøgd han og gjeve han namnet over alle namn. (Fil 2,7-9)

Ei god tenarhaldning er at alt det eg har fått av gåver, utrustning og kunnskap om ting, kan brukast til å tena andre.

Jesu teneste for Gud

Det høyrer ikkje med her å gå inn på heile omtalen av Jesu teneste for Gud, men eg vil likevel ta med eit par ting som kan visa oss litt om kva vi sjølv kan forventa oss som Guds tenarar. Jesus tente under ei salving frå Gud (Apg 4,27). Andens kraft og det at Gud

Det at ting ytre sett fungere på ein teknisk god måte, er ikkje alltid det same som at Guds mangfaldige nåde vert godt forvalta.

var med han, var det som gjorde at han kunne gjera so mykje godt som han gjorde og lækja alle dei som djevelen hadde fått i si makt (Apg 10,38).

Peter seier dette:

Det var for dykk at Gud først let tenaren sin stå fram, og han sende han for å velsigna dykk når kvar og ein vender om frå vondskapen sin. (Apg 3,26)

Jesu teneste med å føra velsigning frå Gud ut til alle menneske, er i direkte samanheng til Guds pakt med Abraham:

...i di ætt skal alle etter på jorda velsignast. (1 Mos 12, 3)

Jesus kom som Abrahams son (Matt 1,1) for å oppfylla denne lovnaden. Og han gav vidare oppdraget til den truande Abrahams truande etterkomrarar, å fullföra det han hadde begynt og lagt grunnlaget for. Og det kan berre skje gjennom forkynninga og demonstrasjonen av evangeliet om Jesus Kristus.

Jesaja gir endå meir tillit til dei som vil tena Gud:

Sjå, min tenar, som eg støttar, min utvalde, i han har eg mi glede! Eg har lagt min Ande på han, han skal føra retten ut til folkeslaga. (Jes 42,1-2)

Tene Far

Jesus hadde aldri identitetsproblem. Han visste kven han var og han kjende Far sin. Alt som 12-åring undra han seg over at ikkje Josef og Maria skjøna dette dei óg. Fordi Gud er far, kan vi óg få tena han i kjærleik og utan frykt. Jesus er ein god Herre å tena, men han er framleis Herren som sette oss til teneste. Vi har eit ansvar i kallet til å tena og forvalta talentar som ikkje må gravast ned eller skuslast bort. Vi har fått nåde som ikkje skal vera til fánnytes, men som skal fullendast i eit ferdig arbeid og eit

"godt gjort, du gode og trufaste tenar!" (Matt 25,21 og 23)

At Jesus gav avkall på sitt eige og vart ein tenar, symboliserer han tydeleg siste kvelden han er saman med læresveinane sine, ved å kle av seg kappa si og binda eit handklede om livet. Så tok han til å vaska føtene til læresveinane.

Skjønar de kva det er eg har gjort for dykk? De kallar meg meister og Herre, og det med rette for det er eg. Når eg, herren og meisteren dykkar, har vaska føtene dykkar, då skuldar de óg å vaska føtene til kvarandre. (Joh 13,12-13)

Jesus tok den lågaste tenesta og demonstrerte kva som er meiningsa med alle posisjonar.

Om vi studerer alt Det nye testamentet seier om å tena, oppdagar vi at nesten all teneste for Gud, samstundes er ei teneste for menneske. Lovprising og tilbeding er sjølvsagt retta berre til Gud, men alt anna er også for andre menneske, samstundes som det er for Herren. Det vanlegaste ordet for «å tena» eller «teneste» i Det nye testamentet, vert brukt om veldig mange ulike praktiske ting.

Mangfold i tenesta for Gud

Peter si svigermor låg sjuk. Men då Jesus tok henne i handa sleppte feberen henne og ho stod opp og stelte for dei (eig. tente dei). Kva ho gjorde i praksis, veit vi ikkje, men ho tente i kjærleik og med glede, takksam for att ho kunne tena og sleppa å liggja febersjuk til sengs. Det står heller ikkje noko om kva dei kvinnene gjorde som følgde Jesus og læresveinane hans rundt på vandringa deira. Berre at

...med alt det dei eigde, tente dei Jesus og dei tolv.

Tenesta med å gje til dei fattige er ei gudsteneste på fleire måtar: Den gir hjelp til dei som er i naud, og Bibelen lærer oss at den som hjelper den fattige i naud, han låner til Herren, som vil løna han for det han har gjort (Ordsp 19,17). Men denne tenesta er endå rikare fordi den frå mange munnar får takk til å stiga opp til Gud,

takk for menneske som er lydige mot evangeliet og villige til å dela (2 Kor 9, 12-13).

I menigheten i Jerusalem, leid arbeidet med den daglege utdelinga av mat, av at dei som utførte tenesta var dei same som også skulle bera ansvaret for tenesta med Ordet og med bøn. Difor vart andre som også hadde godt ord på seg og som var fylte av Ande og visdom, sette til å ta seg av den daglege hjelpetenesta. Slik vart tenesta med Ordet og bøn ikkje forsømd. Det å tena enkjene i forsamlinga var ei teneste som kravde åndsfylte menneske. Sjølv om denne tenesta var for nokre av Jesus sine minst privilegerte i samfunnet, førte dette til at Guds ord spreidde seg ut og at talet på lærersveinar auka sterkt. Funksjonane i Jesu kropp er genialt fordelte av Gud sjølv. Det er skil på tenester, men Herren er den same (1 Kor 12,5). Han byggjer si forsamling og vi har alle del i framgangen, same kva område vi tener på.

Paulus såg både kristne og ikkje-kristne som mål for tenesta si. Det var ei teneste for kyrkja (Kol 1,24-25) til å fullføra tenesta med Guds ord og forvalta den openberring mellom dei som hadde vore gøynd i tidlegare tider. Han seier også dette på ein annan måte til efesarane:

Eg vart ein tenar for evangeliet, då Gud greip inn og gav meg si nådegåve. (Ef 3,7)

Om Paulus elska jobben sin, er ikkje rette spørsmålet å stilla. Han elska Herren sin, som hadde sett han til tenesta:

Men for meg er ikkje liv og død verdt å snakka om, berre eg kan fullføra løpet og den tenesta eg fekk av Herren Jesus: å vitna om evangeliet om Guds nåde. (Apg 20,24)

Epafras var også ein god Jesu Kristi tenar, som arbeidde og kjempa i bøn for forsamlingane i Kollosæ, Laodikea og Hierapolis (Kol 4, 12-13).

I døma ovanfor, har eg prøvt å få fram litt av mangfaldet i det å tena Gud. Ein kristen skal alltid vera ein tenar i natur og i praktisk arbeid. Det praktiske er alltid lettast når ein forstår sin eigen

natur. Fordi Jesus bur i hjarta og fordi vi har fått del i guddomeleg natur kan vi ikkje vera annleis enn slik Jesus er. Som han er, slik er vi óg i verda (1 Joh 4,17).

Søk ære frå Gud

Vi skal ikkje vera det Bibelen kallar for augnetenarar, som berre vil gjera menneske til lags, men Jesu Kristi tenrar som heilhjarta gjer hans vilje (Ef 6,6). Det er uråd å vera ein Jesu tenar, om ein skal springa rundt og gjera alle menneske til lags (Gal 1,10). Søkjer vi ære frå menneske eller frå Gud? Oppmodinga frå Guds ord er å stå vår prøve for Gud (2 Tim 2,15). Andre får meina kva dei vil. Det er forferdeleg når menneske vil misbruks andre som tenrar for sin eigen sjølviske agenda. Og det er ille når menneske på eigne vegne skaper strid eller fører andre på avveg, fordi dei ikkje tener Gud i sanning, men berre sin eigen buk. Slike tenester finnes ikkje i Jesu måte å byggja menigheten på. Guds hus er eit reint hus.

Med alt du er

Peter seier:

Ten kvarandre kvar med den nådegåve han har fått, og vær gode hushaldarar over Guds mangfaldige nåde. (1 Pet 4,10)

Ei god tenarhaldning er at alt det eg har fått av gåver, utrustning og kunnskap om ting, kan brukast til å tena andre.

Det kan vera ei stor velsigning for ei forsamling at der er gode administratorar som organiserer arbeidet godt. Men god administrasjon kan ikkje erstatta openberringa om oss sjølve som tenrar for Gud. Det at ting ytre sett fungere på ein teknisk god måte, er ikkje alltid det same som at Guds mangfaldige nåde vert godt forvalta. Grunnlaget for det, er at alle lemene på lekamen har same omsut for kvarandre, og tener kvarandre kvar med den nådegåva han har fått. Det er å sjå etter behov ein kan møta, enten ein står på turnusen eller ikkje. Det er ein livsstil der ein finn vugleieing hjå Gud og gjer det han vil, utan å blåsa i basun om det.

Den som tener, skal tena med den styrke Gud gjev. (1 Pet, 4,11)

Kor sterk er du då? Så sterkt som han er, som er med deg. Du kan!

Kompetansen låg ikkje i deira erfaring, men i Guds utveljing og i Guds nåde for dei villige.

«*Gå, så sterk som du er*», sa Herren til Gideon (Dom 6,14). Kor sterk er du då? Så sterk som han er, som er med deg. Du kan! Og det du ikkje kan enno, kan du læra fordi du ser korleis tenarpotensialet ditt kan veksa i kontakten og samarbeidet med andre kristne.

Kompetanse

Vi treng generasjonar som tener Gud saman. Dei fleste trur på nådegavebasert teneste, men vi må aldri tru at det vesle vi førebels har lært i livet, set grenser for oss i framtida. Pippi Langstrømpe fekk trompet til jul og venene hennar lurte på om ho verkeleg kunne spela på den. »Korleis kan eg vita det, når eg aldri har prøvt?« svara ho. Den haldninga skal vi la sleppa fram i mellom oss. Der er sjeldan at viljen til å tena, ikkje overvinn mangel på kompetanse.

Kven av alle dei Gud kalte på i Bibelen, hadde nok kompetanse? Alle, faktisk! Men kompetansen låg ikkje i deira erfaring, men i Guds utveljing og i Guds nåde for dei villige. ■

Endelig mandag er en befridende bok om det livet som Gud kaller alle kristne til å leve i hverdagen.

Boken inspirerer og oppmuntrer gjennom humor og praktiske eksempler.

Ordet "evangelisering" får en ny mening og et nytt innhold, og Arne G. Skagen motbeviser at evangelisering er en aktivitet for spesielt interesserte.

Kr. 199,- på www.proklamedia.no

ENDELIG MANDAG

Hverdagsevangelisering for alle

Arne G. Skagen

Tekst: Håvard Kjøllesdal
havardkj@gmail.com

Håvard Kjøllesdal, gift, bor i Trondheim, tre barn. Daglig leder i FOLK Bibelskole.
(Foto: Katrine Kjøllesdal)

Artikkelserie om å være et profetisk folk

Denne artikkelen er den første artikkelen i en serie artikler om å være et profetisk folk. Å være et profetisk folk kan høres litt vanskelig ut, men i bunn og grunn er det veldig enkelt: profetiske folk er mennesker som lever livet sitt ut fra fellesskapet med sin himmelske Far. Hans sannhet blir vår sannhet, hans ord blir våre ord, hans hjertelag blir vårt hjertelag, hans gjerninger blir våre gjerninger. I denne første artikkelen skal vi se på noe som er helt grunnleggende: at Gud har gitt oss sin Ånd for at vi skal leve fylt av Ånden.

Et profetisk folk Et åndsfylt liv

Å leve ved Ånden er den eneste måten å leve kristenlivet på. «Den som ikke har Ånden, hører ikke Kristus til» slår Paulus fast når han underviser om det kristne livet i Romerbrevet. Gud ønsker et åndsfylt folk, som lever nært sin himmelske Far og viser verden hvem Gud er.

– Å studere til doktorgrad? Nei, det har jeg aldri hatt lyst til.

Vi hadde en god samtale om veivalg og studier, og jeg hadde nettopp spurt min venn om han noen gang hadde vurdert å fullføre en høyere grad på fagfeltet sitt.

– Hvorfor har du ikke vurdert det? lurte jeg på. Svaret var klart og kom rett fra hjertet:

– Jeg vokste opp med en far som var lege, han jobbet så mye at jeg aldri ble kjent med han i oppveksten. Jeg har aldri hatt noen drøm om et slikt liv.

Når han sa det kjente jeg meg med en gang privilegert for å kunne se tilbake på en oppvekst med en far som hadde vært tilstede. Og enda mer: takknemlighet for å leve i en relasjon til min himmelske Far.

Fars løfte

Etter oppstandelsen og himmelfarten satte Jesus seg på tronen, og utøste Den hellige ånd over jorden. Utøsingen av Den hellige ånd skjedde i samsvar med et løfte Far hadde gitt han:

En gang han spiste sammen med dem, påla han dem dette: «Dere skal ikke forlate Jerusalem, men vente på det som Far har lovet, det som dere har hørt av meg. For Johannes døpte med vann, men dere skal om noen få dager bli døpt med Den hellige ånd. (Apg 1,4)

Utøsingen av Den hellige ånd, som Jesus talte til disiplene sine om, skjedde også i samsvar med profetord som før var talt om pakten Gud skulle opprette i Kristus:

En gang skal det skje at jeg øser ut min Ånd over alle mennesker. Deres sønner og døtre skal profetere, de gamle skal drømme drømmer og de unge skal se syn. Selv over slaver og slavekvinner vil jeg i de dager øse ut min Ånd. (Joel 2,1-2)

Oppfyllelsen av denne profetiske forventningen fant sted på pinsedag:

Da pinsedagen kom, var alle samlet på ett sted. Plutselig lød det fra himmelen som når en kraftig vind blåser, og lyden fylte hele huset hvor de satt. Tunger som av ild viste seg for dem, delte seg og satte seg på hver enkelt av dem. Da ble de alle fylt av Den hellige ånd, og de begynte å tale på andre språk etter som Ånden ga dem å forkynne. (Apg 2,1-4)

En helt ny fase i Guds frelsesplan var innledet, en tid hvor alle mennesker har tilgang til fellesskap med Gud i Ånden. Denne tiden er det vi lever i nå, vi lever i oppfyllelsen av en profetisk forventing. Løftet om et levende fellesskap med Gud er ikke noe fremtidig, eller noe som en gang var, nei det er en levende realitet idag, og det er tilgjengelig for alle mennesker.

Bli fylt av Ånden!

Jesus lovte å døpe disiplene sine i Den hellige ånd. På pinsedag legger vi merke til hvordan dette skjer. Den hellige ånd kom over dem, OG de begynte å tale i nye språk. Å motta dåpen i Den hellige ånd innebar en aktiv deltagelse fra disiplene. De talte, alt etter som Ånden gav dem å tale. Vi finner det samme mønsteret, om hvordan

På samme måte som vann eller vin fyller oss gjennom at vi åpner munnen og drikker, fyller Ånden oss ved at vi åpner munnen med takk og lovprisning og ord som Ånden gir oss.

en blir fylt av Ånden, også andre steder i Apostlenes gjerninger hvor mennesker blir døpt i Den hellige ånd:

Og da Paulus la hendene på dem, kom Den hellige ånd over dem. De talte i tunger, og de talte profetisk. (Apg 19,6)

(Se også Apg 10,44-47.)

Ellers i det nye testamentet finner vi oppmuntringer til å “drikke av Den hellige ånd”, eller å “stadig bli fylt av Ånden”.

Drikk dere ikke fulle på vin, det fører til utskeier, bli heller fylt av Ånden og syng sammen, la salmer, hymner og åndelige sanger lyde! Syng og spill av hjertet for Herren. (Ef 5,18-19)

For med én Ånd ble vi alle døpt til å være én kropp, enten vi er jøder eller grekere, slaver eller frie, og alle fikk vi én Ånd å drikke. (1 Kor 12,13)

Ut fra disse skriftstedene ser vi at å bli døpt i Ånden og fylt av Ånden er noe vi selv aktivt tar del i. Vi taler i nye språk som Ånden gir oss, vi takker Gud og synger og tilber han fra hjertet, og når vi gjør dette drikker vi av Ånden, og blir fylt av Ånden. På samme måte som vann eller vin fyller oss gjennom at vi åpner munnen og drikker, fyller Ånden oss ved at vi åpner munnen med takk og lovprisning og ord som ånden gir oss. Dette er nesten for lett til å være sant. Men det er helt sant, og lærer du å bruke munnen din til å drikke, vil du oppleve å stadig leve fylt av Den hellige ånd.

Dette åndsfylte livet er inngangsporten til å kjenne Gud som en Far som taler til oss idag.

I neste artikkel skal vi se nærmere på profetisk tale. Hvordan taler Gud til oss, og hvordan taler vi ord fra Gud? ■

Den kristne apostoliske dåpen er ei enkel handling med grensesprengande åndeleg verknad. Dette illustrerte bibelstudiet har som mål å gi nytt lys og djupare forståing av kva Gud gjer i dåpen. Bibelstudiet er ei hjelp til å få svar på fleire av dei spørsmåla mange grunnar på når det gjeld dåp: Kven kan bli døypte? Kva er dåpen si rolle i frelsa? Kva er samanhengen mellom dåp og tilhøyre til den kristne forsamlinga? Kven handlar i dåpen? Rikdommen i dåpen blir granska ut frå vinklingar og deler av Skrifta som ikkje så ofte blir brukt i samanheng med dåp.

Pris kr 175,-

Bokkiosken.no

Brødre slutter fred

Tekst: Lars Gunnar Solheim
laguso@frisurf.no

Lars Gunnar Solheim (f. 1973) er sosionom, bibellærer, er gift med Heidi Kristin og har tre barn, er med i Kristent Fellesskap i Bergen.
(Foto: Privat)

Den ene broren lurte den andre. Den yngste av brødrene ble gjort til herre over den eldste. Den ene måtte rømme fra den andres hevngjerrighet. Den eldste hånte og lo da den yngste ble erobret av fiender og led nederlag. Den ene står som hedningenes representant, den andre er en far for Guds folk. Men ved et guddommelig under ble grunnen lagt for et historisk forlik: Jøder og hedninger ble gjort til ett nytt menneske i Kristus Jesus!

Det handler selvsagt om tvillingbrødrene Esau og Jakob. Veldig ofte hører vi at tvillinger får et svært nært forhold til hverandre. Men når det gjelder Esau og Jakob går den dype konflikten og ulikheten mellom dem som en rød tråd gjennom store deler av Bibelen.

Alt før tvillingene ble født, da ingen av dem hadde gjort verken rett eller galt, gjorde Gud det klart at Esau skulle tjene Jakob. Gud elsket Jakob, men hadde uvilje mot Esau. Gud er suveren i sin utvelgelse, og som Guds folk bøyer vi oss uten reserwasjon for hans gode plan og vilje (Rom 9,12; Mal 1,2ff). Esau og Jakob var to folk som skulle skilles alt fra mors liv (1 Mos 23,23).

Esau mister førstefødselsretten og velsignelsen

Esau ble en dyktig jeger, mens Jakob var en fredelig mann som holdt seg ved teltene. En gang kom Esau svært sulten hjem fra jakt. Jakob hadde alt laget en enkel rød linserett. I sin knugende

hunger solgte Esau førstefødselsretten til Jakob i bytte mot maten. Esau ble derfor kalt for Edom – den røde. Han ble far til folket vi gjennom Bibelen kjenner som edomitter eller iduméere (1 Mos 25,27-34).

Førstefødselsretten eller odelsretten har en viktig plass i Guds ord. Den innebar forrett til makt og anseelse, rett til dobbel del av arven og førsteretten til velsignelse (1 Mos 49,3; 48,14-20). Den førstefødte var på en spesiell måte viet til Herren (2 Mos 13,2). Førstefødselsretten er et forbilde på den herlige "dobbelt arv" og makt troens folk får i Kristus. Men Esau solgte denne viktige arven for et måltid enkel mat. Så lite brydde Esau seg om odelsretten. Han drev også hor og giftet seg med kanaaneiske hetittkvinner mot sin fars vilje (1 Mos 27,46ff). Dermed står han som et bilde på hvordan vi mennesker kan tape førstefødselsretten som vår himmelske far ønsker å gi oss. Vi mister den om vi velger å leve etter lystene i kortvarig nytelse av synden, i stedet for å leve et liv i helliggjørelse og lidelse sammen med Guds folk (Heb 12,14-17;11,25).

Senere lurte Jakob til seg farens velsignelse, som var tiltenkt Esau. Med det var han ugenkallelig satt til herre over Esau (1 Mos 27,29.37). Isak velsignet også Jakob med Abrahams velsignelse: Jakob skulle bli far til en forsamling av mange folk, og konger skulle ha sitt opphav i ham. Jakob ble far til tolv sønner som skulle utgjøre grunnstammen i israelsfolket. Jakob skulle få landet som Gud gav Abraham. Jakob fikk navnet "Israel" (1 Mos 35;10-12; 28,3f). Esau og Jakob er altså fedre til to folkeslag: edomittene og israelittene.

Esau ble full av hat og mordlyst slik at Jakob måtte flykte fra ham. Det skulle gå 20 år før de så hverandre igjen. Da de møttes igjen gav Jakob Esau gaver til forsoning (Hebr: "kipper") (1 Mos 32,20).

Stadig konflikt

Da israelsfolket dro ut fra Egypt, og etter harde prøvelser nærmet seg Kanaan, sendte de bud til edomittene om at "din bror Israel" ønsket å dra gjennom edomittenes land. Gud hadde gjort det klart at edomittene ikke skulle regnes som avskyelige (5 Mos 23,7). Men

Førstefødselsretten eller odelsretten har en viktig plass i Guds ord. Den innebar forrett til makt og anseelse, rett til dobbel del av arven og førsteretten til velsignelse.

Peter fortalte hvordan hedningene hadde tatt imot evangeliet om Guds rike og at hjertene deres var renset.

edomittene møtte israelittene med sverd (4 Mos 20,14ff). Edomittene ville egentlig hindre Gud i å plante israelittene på fjellet som er hans eiendom, stedet som han har gjort til sin bolig og sete for et evig kongedømme (Les 2 Mos 15,14-18). På veien til Kanaan kom så en profeti om at en konge skulle komme fra Jakob og overvinne Edom:

Jeg ser ham, men ikke nå, jeg skuer ham, men ikke nær. En stjerne stiger opp fra Jakob, en kongsstav løfter seg fra Israel. ... Edom skal bli hærtatt, Se'ir blir inntatt av fienden. Israel skal vise sin makt. En hersker drar ut fra Jakob, han utsyrdder de overlevende fra byen. (4 Mos 24,17-19)

Det hatefulle og fiendske sinn som Edom viste mot sin bror, skulle rammes av Guds straff. Under kong David ble Edom endelig erobret (2 Sam 8,13f; 1 Kong 11,15 f). Men profetien peker også forbi David og til en større stjerne: Jesus. Senere gjorde edomittene opprør mot israelkongenes styre, og det ble stadige kamper mellom de to broderfolkene.

Da Jerusalem som en følge av Guds dom ble erobret av Nebukadnesar og folket ført i fangenskap til Babylon, nådde broderhatet nye høyder. Edomittene frydet seg over at Jakobs hus ble tatt. De var på den ene siden passive tilskuere i skadefryd, og på den andre siden med på å plyndre landet (Esek 35; Sal 137,7; Ob 11f). I de profetiske skriftene i Det gamle testamentet er det derfor ingen hedningfolk, utenom babylonerne, som omtales og dømmes så ofte som edomittene. En hel profetisk bok – Obadja – vies denne broderkonflikten.

Profetene gjør det klart at Edoms hat mot sin bror også er motivert av ønsket om å tilkjempe seg makten og tronen som er tiltenkt Guds utvalgte konge og folk. Edomittene bodde i fjellandet Se'ir (1 Mos 36,9). Se'ir-fjellet billedliggjør Esaus' hovmod mot Gud, der kraften bak er Satans forsøk på å opphøye seg til Guds trone og gjøre seg lik Gud (Jer 49,16-19; Am 1,11ff):

Ditt hovmodige hjerte har forført deg, du som bor i fjellkløfter og holder til høyt der opp. Du sier i ditt hjerte: "Hvem kan styrte meg til jorden?" Om du stiger høyt som ørnen, om du legger reiret ditt blant stjerner, skal jeg styrte deg ned derfra, sier Herren. (Ob 1,3-4)

Esaus fjell representerer derfor en satanisk etterligning av Sion, som er fjetlet for Guds by Jerusalem. Men på Sion-fjellet skal det holdes dom over Esaus fjell-land (Ob 17-21).

Under kong Josjafats styringstid i Juda, gikk edomittene, moabittene, ammonittene og meunittene til angrep. Josjafat seiret over disse folkeslagene fordi Herrens Ånd ledet dem til å lovsynge Gud i striden (2 Krøn 20). Profeten Joel tar opp tråden fra denne seieren og bruker den som bilde på hvordan Gud skal utøse sin Ånd og holde dom over folkeslagene i Josjafats dal. Gud skal seire og bo på Sion, men Edom skal gjøres til en ødemark (Joel 3). Edom betraktes av profetene nærmest som representant for Guds folks fiender i sin alminnelighet (Se også Jes 63,1-6). Rettergangen i Josjafats dal har sin grunnleggende oppfyllelse i Jesu seier og dom over folkeslagene på Golgata, og har sin fortsettelse ved utgytelsen av Den hellige ånd på pinsedag (Apg 2; Joel 3). Josjafat betyr "Herren dømmer", og Gud gjorde Jesus til dommer over alle da han reiste ham opp fra de døde (Apg 10,42f):

Jordens konger reiser seg, fyrstene slår seg sammen mot Herren og hans Salvede. Ja, i denne byen slo de seg sannelig sammen mot din hellige tjener Jesus, som du salvet. Både Herodes og Pontius Pilatus sammen med hedningfolkene og Israels stammer ... Med stor kraft bar apostlene fram vitnesbyrdet om at Herren Jesus var stått opp... (Apg 4,26f.33)

Det er interessant at Herodes-kongene trolig hadde edomittisk opphav. Herodes den store, som drepte guttebarna i Betlehem og forfulgte Jesus-barnet, var sønn av iduméeren (edomitten) Antipater, som Julius Cæsar i år 47 f. Kr. gjorde til understattholder i Judea. Hans sønn, Herodes Antipas, var aktivt med på å dømme og håne Jesus (Luk 23,11).

Igen står Edom som hedningefolkenes representant. Men tenk at Edom skulle søke Herren og få være en del av Guds folk!

**I Kristus opphører fiendskapen,
– de to er skapt til ett nytt
menneske!**

Esau og Jakob forsones

Peter, Paulus, flere apostler og eldste hadde et svært viktig møte i Jerusalem (ca år 48 e.kr). Det var et ”domsmøte på Sion” (Ob 21). Det store spørsmålet var om de troende blant hedningefolkene skulle pålegges å følge Moseloven, og mange var skeptiske til at hedningene i det hele tatt skulle regnes med i Guds menighet. Peter fortalte hvordan hedningene hadde tatt imot evangeliet om Guds rike og at hjertene deres var renset. Da sa Jakob (og kanskje er det ikke bare tilfeldig at det nettopp var en med navnet Jakob, Jesu bror, som sa dette):

Simeon har forklart hvordan Gud for lenge siden sørget for å vinne seg et folk av hedninger for sitt navn. Og dette stemmer med profetenes ord, slik det står skrevet: Deretter vil jeg komme tilbake og gjenreise Davids falne hytte. Det som er revet ned, skal jeg bygge opp, jeg reiser det på ny, for at resten av menneskene (Edom) skal søke Herren, alle folkeslag som navnet mitt er nevnt over. Så sier Herren, han som gjør dette. (Apg 15,14-17)

Når vi sammenligner det Jakob sier med profetien slik den opprinnelig er skrevet av Amos (Am 9,11f), finner vi at Jakob har byttet ut ”Edom” med ”menneskene”. Og det at Edom i følge Amos skal ”tas i eie” (erobres), er i følge Jakob det samme som at de skal ”søke Herren”. Igjen står Edom som hedningefolkenes representant. Men tenk at Edom skulle søke Herren og få være en del av Guds folk! Aner vi hvor utfordrende det må ha vært for Jakob, Peter og de andre israelittene å forstå at Esaus ætt skulle ha paktssamfunn med Jakobs ætt, og sammen utgjøre Guds sanne Israel? I Kristus skjedde en historisk forsoning:

Husk at dere (hedningene) den gang var uten Kristus, utesengt fra borgerretten i Israel, uten del i paktene og løftet, ja, uten håp og uten Gud i verden. Men nå, i Kristus Jesus, er dere som var langt borte, kommet nær på grunn av Kristi blod. For han er vår fred, han som gjorde de to til ett og rev ned den muren som skilte, fiendskapet. Ved sin kropp har han opphevret loven med dens bud og forskrifter. Slik stiftet han fred da han av de to skapte ett nytt menneske i seg. I én

kropp forsonete han dem begge med Gud da han døde på korset og slik drepte fiendskapet. (Ef 2,12-16)

Gjennom hele Det gamle testamentet kan vi lese om hvordan Guds folk skal seire over edomittene og folkeslagene (Jes 11,11-14). Det er godt for oss å vite at seieren ikke skal vinnes med skarpe våpen og menneskemakt. Guds folk skal aldri mer ta til våpen i sin hånd mot andre folkeslag. (Heller ikke i slaget ved Harmageddon eller Gog krigen – Åp 16,16; 20,8). Vår kamp er ikke mot kjøtt og blod, men mot makter og åndskrefter, mot verdens herskere i dette mørket, mot ondskapens åndehær i himmelrommet (Ef 6,12). Guds folk "tar i eie edomittene" ved ordet fra Guds munn, ved evangeliet om Guds rike og Jesu forsoningsdød. I Kristus opphører fiendskapen, – de to er skapt til ett nytt menneske!

Guds dom, Guds seier og Guds nåde

Vi kan lese Bibelen om Esau og Jakob med flere mål for øyet. På den ene siden trenger vi å lære av Esaus opprør og Guds dom over han. Guds dom over Esaus liv i synden står fortsatt ved lag. Det er for oss det er skrevet om ham, slik at vi kan bli advart (Rom 15,4). Er vi, som Esau, villige til å selge førstefødselsretten vår gjennom kortvarig nyttelse av synden, eller vil vi vinne en evig dobbelt arv, som er så mye større? Dypest sett representerer også edomittenes hat mot Israel det kosmiske opprøret mot Guds utvelgelse av Jesus, og herredømmet som Gud fra evighet har gitt ham og hans folk (Ob 3; Sal 2,1ff; Apg 4,27). Bøyer vi oss for Jesu kongedømme, eller lever vi som motstandere av Guds utvelgelse og plan?

På den andre siden kan vi lese om Esau og Jakob for å få en grundigere forståelse av dybdene i verket på Golgata – Jesu forsoningsdød. Jesus har seiret over Edom (Jes 63,1ff). Han er kongen som knuser Edoms hovmodige hode og makt (4 Mos 24,17ff; Ob 15). Men Jesus døde også for Esau sine synder. Han møter Esau med forsoningsgaver. Gud hater synden, men elsker synderen. Esaus synder er våre synder! Esaus opprør mot Sion er vårt opprør mot Jesus! Men ved Jesu død for syndere har vi fått del i ham og hans kropp, som er Guds sanne Israel. Folkeslagene, edomittene, som var utestengt fra Kristus og borgerrett i Israel, har vunnet rett-

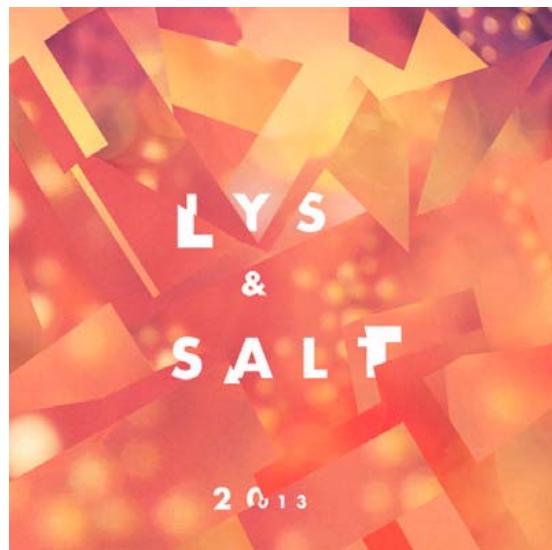
Er vi, som Esau, villige til å selge førstefødselsretten gjennom kortvarig nyttelse av synden, eller vil vi vinne en evig dobbelt arv, som er så mye større?

***Ufortjent, ved tro og bare nåde,
har folkeslagene blitt gjort til
arvinger til verden.***

ferdighet. De brydde seg ikke, de skuslet bort arven, de fulgte ikke loven, de strevde ikke, de levde i sine lyster, de levde i hat, de korsfestet Kristus, de fortjente ingen nåde. Men ufortjent, ved tro og bare nåde, har folkeslagene blitt gjort til arvinger til verden (Rom 9,30f; Rom 4,13-16). Når vi leser om broderhatet forstår vi også bedre dybdene i hvordan Kristi kors virker horisontalt forsonende: Mennesker som har levd og lever i fiendskap, jøder og hedninger, har fått helbredende og frigjørende forsoning i Kristus.

ANNONSE

Sommerfest på Hedmarktoppen 16.-21. juli

www.lysogsalt2013.no

Intervju med Oddny Nilsen: Ledet av Guds ord

Tekst og foto: Gunn Ørnes,
gunn.ornes@gmail.com

Jeg har avtalt intervju med Oddny Nilsen en vanlig onsdags ettermiddag, like over nyttår. Leiligheta hennes er fortsatt julepyntet og mange levende lys brenner. Det er ei blid og takknemlig dame som møter meg i døra.

Lengsel og tro

Oddny fyller 60 år til høsten. Hun vokste opp på Myre i Øksnes kommune, men etter ekteskapsbrudd flyttet hun til Rognan for å omskolere seg til hjelpepleier. Her hadde hun det fint på mange måter, men i vennemiljøet rundt henne var det en del drikking, og Oddny deltok.

– Jeg var en del av dette miljøet, samtidig som jeg lengtet etter Gud. Jeg kjente på tomhet og var ikke lykkelig. En dag kom Gud til meg i leiligheten. Jeg ble ledet til ei bok i bokhylla: Bibelen. Jeg hadde ikke skjenket den en tanke på lenge, men nå gjorde jeg det som står i Jesaja:

*Søk Herren mens han er å finne, kall på han når han er nær.
(Jes 55,6)*

Jeg begynte å lese – og troen flyttet inn i hjertet mitt.

*En dag kom Gud til meg i
leiligheten. Jeg ble ledet til ei bok i
bokhylla: Bibelen.*

Dåp

– Jeg begynte å studere Bibelen via bibelkurs. Langsamt fylte gudstroen hjertet mitt, og jeg tok imot Jesus som Frelser og Herre. Jeg leste at dåpen var en begravelse av det gamle livet, og begynte å kjenne behov for å la meg døpe i vann. Jeg ba til Gud om at han måtte vise meg en menighet hvor jeg kunne la meg døpe. Jeg visste ikke om noen slik menighet der jeg bodde. Ikke lenge etter flyttet jeg hjem til Øksnes, og fikk bønnesvar. Torsdag 30. november 2011 ble jeg døpt. Det var den største dagen i mitt liv.

– Når jeg tenker tilbake på 2012, fylles jeg med takknemlighet. Gud har gjort så mange store og små ting i livet mitt.

Oddny Nilsen fra Øksnes i Vesterålen.

Tiende

I Bibelen skulle det første man fikk av både barn og avling, den såkalte førstegrøden, gå til Herren, til «forrådkammeret», som var i tempelet. Alt vi er og har tilhører Gud, og et uttrykk for det er at vi gir 10% av det vi får tilbake til Gud, som et tegn på at han er vår livskilde og at vi er avhengig av han. Også i dag gir vi tienden til stedet vi får åndelige mat, altså vår lokale menighet, og den forvaltes av de Gud har satt til å lede der. På den måten gjør vi ressurser tilgjengelig for at menigheten skal kunne være et åndelig hjem. (Les mer om tiende i 1 Mos 14,18-20; 2 Mos 27,30-33; Mal 3,10; Hebr 7,1-11; Matt 23,23)

Hjem til Øksnes

Oddny har tre sønner og fem barnebarn. Den ene sønnen bor i Øksnes og det var etter flere oppfordringer fra han at Oddny etter hvert flyttet tilbake til hjemkommunen.

Deretter dukket hun opp på ei gruppessamling i menigheten Kristent Fellesskap, på bedehuset i Øksnes. Noen år tidligere hadde hun fått praktisk hjelp fra en kristen familie som tilhører menigheten. De satte henne i kontakt med folk i nærheten av henne som tok henne med på samling den kvelden.

Vi som var samlet kan huske at vi møtte ei stille og litt sky dame som ikke sa så mye den første kvelden. Men Oddny tørstet etter fellesskap og undervisning fra Guds Ord, så hun fortsatte å komme på gruppessamlene.

Etter kort stund sto Oddny fram på en gudstjeneste og fortalte om hva Gud hadde gjort i livet hennes. Hun var overveldet og skjønte ikke selv hva som hadde skjedd med henne siden hun turte å stå foran så mange mennesker – noe som hadde vært utenkelig for kort tid siden.

– Jeg var så sulten og sugde til meg alt jeg kunne av åndelig undervisning og fellesskap, og snart fikk jeg avtalt tidspunkt for dåp, og kontonummer for å gi tiende.

Tiende og økonomi

– Tienden er en annen ting Ordet åpenbarte for meg. Flere steder i Bibelen står det om å gi til Guds rike. I Malaki kapittel 3,10 kan en lese om tienden og i Paulus' andre brev til korinterne står det:

Men det sier jeg: Den som sår sparsomt, skal høste sparsomt, og den som sår rikelig, skal høste med rik velsignelse. (2 Kor 9,6)

– Jeg visste at mange menigheter praktiserte å gi tiende, men i utgangspunktet var jeg fullstendig imot dette. Jeg kunne ikke forstå at jeg skulle jobbe og slite for så å gi bort penger. Men Gud arbeidet i meg og gjennom Bibelen fikk jeg åpenbaring om dette. Dermed fikk jeg ordnet det formelle og betaler nå tienden med glede.

– Før jeg ble kristen rotet jeg til økonomien min. Jeg opparbeidet meg gjeld gjennom kredittkortbruk, og med dårlig inntekt bar det galt avsted. Nå ropte jeg til Gud. Jeg la alt fram for ham og ba inderlig om hjelp til å komme ut av mitt økonomiske uføre. I samme stund klippet jeg i stykker kredittkortene mine.

– Jeg var hundre prosent ufør og lurte virkelig på hvordan Gud skulle hjelpe meg, men etter to uker fikk jeg en uventet telefon fra Hjemmetjenesten i kommunen med forespørsel om jeg ville ha jobb. Som uføretrygded kan jeg tjene en viss sum, så jeg takket ja til å gå noen vakter nå og da. Gud så hva jeg trengte og la til rette for meg. Jeg takket – og takker Gud for det han har gjort og det han gjør, og jeg fikk bevis på at ingenting er umulig for ham.

Sertifikat og helbredelser

– Et annet vitnesbyrd om Guds omsorg handler om sertifikatet mitt. På grunn av sykdom mistet jeg sertifikatet for flere år siden. Det å bo i en kommune med lange avstander gjorde meg helt avhengig av andre når jeg for eksempel skulle være med på gruppekvelder eller gudstjenester. Men også det har ordnet seg. Nå har jeg kjørt opp på nytt og kjører rundt i egen bil!

Oddny har også opplevd helbredelser. Hun forteller:

– Før jeg ble kristen var jeg mye syk. Noen av sykdommene kom igjen og igjen. Så flyttet jeg hjem og var heldig som kom med i Kristent Fellesskap i Øksnes, som har stor tro på helbredelse ved bønn. Gang på gang har Gud helbredet meg fra urinveisinfeksjon, søvnproblemer og andre plager.

Gode råd på veien

Det er spennende å høre på vitnesbyrdet til Oddny. Hun vitner om et liv overgitt til Gud i et praktisk hverdagsliv. Guds omsorg og fellesskapet med andre kristne har vært med å berike livet hennes, selv om det å leve alene kan være både ensomt og utfordrende.

Oddny avslutter intervjuet med litt oppsummering og gir noen gode råd på veien:

– Det er lett å kjenne på ensomhet og kjedsmohet nå og da. Jeg har likevel en annen ballast i dag, der jeg kan fylle meg med

– Jeg begynte å studere Bibelen via bibelkurs. Langsamt fylte gudstroen hjertet mitt, og jeg tok imot Jesus som Frelser og Herre.

*Gud så hva jeg trengte og la til
rette for meg. Jeg takket – og
takker Gud for det han har gjort
og det han gjør, og jeg fikk bevis
på at ingenting er umulig for
ham.*

*– Torsdag 30. november 2011 ble jeg døpt. Det
var den største dagen i mitt liv.*

Guds Ord, lytte til sang og musikk som bygger opp, og se fram til jevnlig fellesskap med andre kristne. Jesus er min beste venn nå.

Oddny oppfordrer seg selv og andre til å skrive ned bønnesvar og velsignelser vi opplever gjennom året, samle dem i ei krukke og ta dem fram og lese dem av og til. Det er så fort å glemme Guds omsorg i livet når dagene er litt tunge.

– Jeg har hatt tørkeperioder i mitt åndelige liv, der jeg har lagt bort Bibelen eller kjent på fordømmelse, noe som igjen har ført til at jeg har vært fristet til å gi opp gudslivet. Da har kristne søsken vært der med omsorg og bønn, og igjen har jeg erfart at med Guds Ord, fellesskap og bønn, kommer gleden og freden tilbake. Jesus gir mening til livet og har fyldt det tomrommet jeg kjente på før han kom inn i livet mitt. Når jeg tenker tilbake på 2012, fylles jeg med takknemlighet. Gud har gjort så mange store og små ting i livet mitt.

For oss som står rundt Oddny er det både oppmunrende og sterkt å se forandringene som har skjedd på alle synlige hold i livet hennes. Jesus utgjør virkelig en stor forskjell med sin forvandlende kraft! ■

Du kan gjera ein forskjell!

Bibelen er full av historier om gutter og jenter, unge og eldre som gjorde ein forskjell. Dei var folk som kom frå ulik bakgrunn og hadde ulike føresetnader, men dei greip sjansen livet baud på og gjorde ein forskjell. Mange av dei stod midt i store vanskar og utfordringar som kunne sjå ut til å vera for store for dei, men dei voks på motstanden dei møtte og vart kvardagsheltar som gjorde ein forskjell.

Mangfaldige eksempl

Me kjenner historia til Josef. Hans eigne brør selde han som slave. Kona til sjefen hans kom med falske anklager mot han. Han vart kasta i fengsel utan rettgang. Men same kor han var, gjorde han ein forskjell, med si tru og tillit til Gud og von for framtida (1 Mos 37 og 39).

Daniel vart teken til fange og ført til eit framandt land kor han var foreldrelaus. Likevel sette han seg føre å ikkje kompromissa, men vera trufast mot Gud og hans lover. Han fekk mykje å seia i høge stillingar og gjorde ein stor forskjell i landet han vart bortført til (Dan 1).

David var minstemann i ein stor syskenflokk. Han vart sett ned på og ikkje rekna med. Han vart sett til å vera berre ein gjetargut, men dette vart treninga som utrusta han til å vinna store sigrar og

Tekst: Erling Thu,
erlingthu@gmail.com

Erling Thu, gift med Solveig, presenterer seg selv som «ektemann, bestefar, forfatter, forkynner og lærer» (<http://erling.typepad.com>). Har skrevet en rekke bøker (se <http://erling.typepad.com/books>) og vært en pioner i Guds rike, blant annet ved å være med å starte Kristent Nettverk, bladet FOLK og Bergen Bibelskole.

Det er Gud sjølv som kallar oss til å vera annleis, å skilja oss ut for å gjera ein forskjell i vår tid.

verta konge for heile folket sitt. Han gjorde verkeleg ein forskjell (1 Sam 16 og 17).

Historia om den unge jenta Ester, som var foreldrelaus og bortført til eit anna land, er fascinerande og inspirerande. Ho greip sjansen, satsa livet sitt, og redda folket sitt frå undergang. Snakk om å bety noko for andre, snakk om å gjera ein forskjell (Est 4,15-16)!

Forteljinga om Rut som vart enke, er rørande og oppmuntrande. I den mørkaste timen i livet sitt, vart ho med si paktstruskap eit lysande føredøme. Ho skapte ei ny framtid for svigermor si og vart stammor til både David og Jesus, med alt kva det inneber av nytt liv for mange menneske (Rut 4,13-17).

Hanna, var barnlaus, vanvord, sett ned på og hadde det vanskeleg. Men ho gav ikkje opp. Ho auste ut hjartet sitt for Herren og heldt fram med å be til ho fekk bønesvaret, som vart til velsigning og framgang for heile Israelfolket (1 Sam 1,9-28).

For ikkje å snakka om den namnlause jenta som vart teken til fange og gjort til slave og tenestejente for hærføraren Na'aman. På grunn av henne vart han lækt frå spedalsksjuke og heile landet fekk vita at det var ein profet for den Levande Gud i Israel (2 Kong 5,1-8).

Tenk på gamle Kaleb. Trufast tente han Herren utan å koma inn i det Gud hadde lova. 85 år gammal ropa han til Gud: Gje meg det fjellet! Han var ein pioner og inntok på sine gamle dagar alt Gud hadde lova og dreiv bort fienden (Jos 14,6-14).

Du er aldri for gammal, du er aldri for ung til å gjera ein forskjell! Uansett alder, kjønn, status, bakgrunn, utdanning, vanskår, problem, eller kva det skulle vera, du kan gjera ein forskjell! Storverk ligg framføre deg!

Grip dagen – sjå framover!

Felles for alle som vart brukta av Gud til å gjera ein forskjell, var at dei ikkje såg seg tilbake. Dei dvelte ikkje ved fortida. Dei prøvde ikkje å samla bitane av det som var gått sundt for å få tilbake det dei hadde mista. Dei strekte seg ikkje etter noko som ein gong var. Dei prøvde ikkje å rekonstruera fortida.

Uansett kor me er livet, så er dette Herrens ord til oss: Ikkje sjå tilbake! Ikkje sjå tilbake med nostalgi. Ikkje sjå tilbake med sorg. Ikkje sjå tilbake med tapsoppleving. Ikkje sjå tilbake med kjensle av å ha mislukkast. IKKJE SJÅ TILBAKE!

For slik lyder ordet frå Herrens munn:

Framover! Framover! Framføre dokker! Alt det beste ligg framføre dokker, seier Herren! Ikkje snu dokker tilbake. Ikkje vend dokker til høgre eller venstre. Hald fram. Beint fram. Rett fram! Ikkje bli distraher av det som har vore, fortida er forbi. Ikkje høyр på stemmene som berre ynskjer å minna dokker på det som ein gong var. Mitt ord til dokker er framover, seier Herren, vidare, framføre, vidare!

Livet ditt er det beste utgangspunktet

Du treng ikkje eit nytt utgangspunkt. Du treng ikkje venta på å koma i ei betre stode. Du treng ingen ny høg plattform å arbeida ut frå. Du treng ikkje ein ny høg stilling. Det er ikkje dei ytre omstende som tel. Du treng ikkje ein gong vera synleg. Du treng ikkje ein viktig posisjon for å gjera ein forskjell! Det er livet du lever i kvardagen som er avgjerande.

Ver saman med folk om du ynskjer å gjera ein forskjell. Velsigna folk rundt deg på så mange måtar og så ofte du kan. Oppmuntra folk med gode ord, varme smil og profetiske lovnader. Hjelp folk med småting og store problem. Ver nær, ver tett på folk. Støtta folk, lyft dei opp og set mot i dei.

Del liv, det er det viktigaste du kan gjera, for det livet du har på innsida kan gjera stor forskjell når du deler det med andre. Del det livet du lever med Jesus med folk rundt deg. Del friske openberringar frå Anden. Del åndeleg innsikt frå ditt daglege liv i Guds Ord.

Bruk tid med folk. Ver i lag med folk. Ingen kan gjera ein forskjell utan å bruka tid med folk. Guds lovnad til deg er at om du bruker tid med folk, vil Gud bruka deg. Du kan verkeleg gjera ein forskjell på grunn av det livet du lever med Gud. Den ånd som er i deg er større, mektigare og visare enn det som er i verda.

*Felles for alle som vart brukt av
Gud til å gjera ein forskjell, var at
dei ikkje såg seg tilbake.*

Saman med andre kan du gjera ein endå større forskjell. Difor er det viktig at du veit kven Gud har sett deg saman med.

Samklang

Gud har vist oss eit bilet av eit musikalsk triangel. Dette trianglet er eit bilet på ei gruppe menneske som tek ansvar, går føre og viser veg. Det er eit bilet på leiarskap på mange ulike område og på ulike plan. Alle stengene i eit triangel er like lange, men kan ikkje laga lyd av seg sjølv. Det trengst ei fjerde stong til å slå på dei andre for å laga lyd. Når me slår på sidene gjev dei same klang. Ding, ding, ding, – ein flott samklang. Denne samklangen er harmonisk, det finst ingen disharmoni.

*Du treng ikkje ein viktig posisjon
for å gjera ein forskjell! Det er
livet du lever i kvardagen som er
avgjerande.*

Når me let Den Heilage Anden få spela på oss vil det vera samklang. Når me speler på kvarandre i kjærleik og ære vil me senda ut frigjerande og harmoniske signal. Då vil Guds hus fyllast med musikk, ikkje berre naturleg musikk, men musikk som kjem frå Guds hjarte. Når det er samklang mellom folk, spreier det seg ein musikk i fellesskapet som gler Guds hjarte og som er sot i hans øyre. Guds folk skal fyllast av ein musikk som finn gjenklang både hjå Gud og menneske, både dei som kjenner han og dei som enno ikkje kjenner han. Når musikken gjev gjenklang i folk sine hjarte skal dei sei: Det er ingen disharmoni. Det er ingen hard lyd. Men det er harmoni.

Frå eit leiarskap i harmoni skal Gud fylla heile huset sitt med musikk. Gud vil spela på mange strengar. Gud vil spela på mange instrument, ja eit heilt orkester. Frå eitt triangel skal det verta ei heil orkestrering i Guds hus av musikk og melodi. Heile fellesskapet vert då eit orkester kor alle speler og alle er med. Då er alt friskt. Då er alt nytt. Då er alt liv! Då er fortida berre eit vagt og fjernt minne, ja fortida er borte frå sinnet til folk, for dei gler seg i det friske Gud gjer mellom folket sitt og tek imot hans no-ord:

*Eg har sett dokker saman! Eg slår an tonen. Det vil vera ein harmoni.
Dokker vil vera heile og fulle av liv. Då vil folk koma og gje seg inn og
verta ein del av eit forpliktande fellesskap. Musikken vil strøyma ut
på gatene, ut på torget, ut på handlesentra. Dokker skal fylla nabolaget
med ein ny melodi, ein ny musikk. Hugs at dokker er nye skap-*

ningar i meg og eg forfriskar dokker i Anden. Eg fornyar dokker i sjel, sinn og hjarte.

Eg har sett dokker saman! Saman har dokker kraft nok. Saman har dokker energi nok. Saman har dokker ressursar nok til å vera og gjera alt eg vil. Huset mitt skal ikkje mangla noko: varme relasjonar, djup og ekte kjærleik, vennskap, truskap, nådegåver og kraftige gjerningar. Dokker har nok på innsida til å betena alle i mitt hus, i nærmiljøet og i nasjonen!

Spel ein ny melodi! Ikkje ver redd for å skapa ein ny musikk. Dokker skal vera annleis. Eg har kalla dokker til å vera annleis og ikkje forsvinna i ein grå masse. Dokker skal skilja dokker ut. Dokker skal visa veg og leia folket ut frå trældom inn i fridom. Dokker skal læra folk å dansa ein ny dans, svaia i den nye musikken og synga den nye melodien.

***Del friske openberringar frå Anden.
Del åndeleg innsikt frå ditt daglege
liv i Guds Ord.***

Gud kallar oss til å koma nærare

Det er Gud sjølv som kallar oss til å vera annleis, å skilja oss ut for å gjera ein forskjell i vår tid. Difor kallar Gud oss i desse dagane å koma inn i eit nærare og tettare forhold til seg. Guds kall er for oss å vera eit folk av Guds nærvær. Han kallar oss til å stiga fram for hans åsyn og stå i hans nærvær. Rett bruk av tid i desse dagane er å bruka tid med Gud og vera i hans nærvær. Når me er kjennteikna av Guds nærvær vil me gjera ein forskjell!

Når me bruker tid med Gud vil han gje oss frisk openberring gjennom Ordet sitt. Då vil me kunna leva i frisk innsikt frå Den Heilage Anden og ikkje leva på gammal manna eller gamle opplevingar. Gud vil ikkje me skal leva i noko som er gamalt, men leva i nytt lys og djupare innsikt i dei eldgamle sanningane i Guds ord. Gud ynskjer å ta oss djupare, høgare, vidare!

Frå frisk openberring i Guds nærvær kan me koma ut i kvardagen med profetisk proklamasjon av Guds ord. Me skal ikkje berre dela gode ting frå Guds ord. Me skal ikkje berre undervisa Guds ord. Me skal ikkje berre halda gode preiker. Gud skal utrusta oss til å proklamera Guds ord, forkynna Guds ord med kraft, for å frigjera

*Når det er samklang mellom
folk, spreier det seg ein musikk i
fellesskapet som gler Guds hjarte og
som er sot i hans øyre.*

liv og skapa rørsle. Uredd, profetisk proklamasjon av Guds ord vil gjera ein forskjell i det religiøse Noreg som vil verta lagt merke til. Dette er Guds ord til oss:

Eg gjer dokker til eit folk av mitt nærvær. Eg gjev dokker frisk openberring så dokker kan bera fram ein ny profetisk proklamasjon av mitt ord til folk og nasjonar. Eg skal gjera dokker til eit folk som kjenner mi kraft og som kan formidla mi frigjerande kraft til andre. Mi kraft skal vera iorda dokker. Mi kraft skal vera i hendene dokker. Mi kraft skal vera med dokker.

Eg gjer dokker til eit handlingsfolk. Dokker skal ikkje vera passive, men fulle av initiativ. Dette er ei tid med nye begynnningar. Eg skal spira og gro fram mellom dokker. Eg skal skyta friske skot mellom dokker. Dokker skal vera fulle av liv. Dokker skal flyta over og det skal renna elvar av levande vatn frå dokker, liv ut til folk rundt dokker.

Det er mitt liv i dokker som flyt over og som gjer dokker annleis. Mitt nærvær skil dokker ut. Mitt ord gjev frisk openberring og skaper forskjell. Mitt liv og mi kraft mellom dokker vil gjera ein forskjell i dokker liv. Difor vil dokker gjera ein forskjell i heimen, i nabølaget, på skulen, på universitetet, på arbeidsplassen og i samfunnet! ■

FOLK tidsskrift for hverdagsteologi

folk

Bli abonnent?

se www.ifolk.no, send SMS med kodeord FOLKABO og navn og adresse til 2097.
(tjenesten er gratis) eller ring 55 38 18 40.

Gaveabonnement?

Send SMS med kodeord FOLKABO GAVE, gavemottakers navn, adresse, e-mail og
tlf + MIN: ditt eget navn, adresse, email og tlf.

Abonnement: kr. 300,- pr. år. Det kommer ut 4 nummer i året.

B-Blad

NORGE P.P. PORTO BETALT

Returadresse: Kristent Nettverk, Postboks 63 Minde, 5821 Bergen

